42. ÉVFOLYAM, 20. SZÁM

Ára: 3,80 Ft

1986. MÁJUS 14.

Ludas Matyi

Hegedűs István rajza

KIDOBÓEMBER

mondjuk a magunkét – mondjuk a magunkét – mondjuk a magunkét

UJ TÁBLA

Hová tettük a kulcsot?

Precedenst teremt-e a Tomi-reklám ügyében hozott bírósági ítélet? Mint bizonyára tudják, a Fogyasztók Országos Tanácsa beperelte a Tiszamenti Vegyiműveket, mert a hirdetésben szereplő autókulcs helyett csak sorsolásra jogosító szelvények voltak a mosóporos dobozokban. Ezzel „a Kulcs a kulcshoz reklámakció megsértette a fogyasztók valósághű tájékoztatásához fűződő törvényes érdekeket". A bírósági állásfoglalásban elhangzott az is, hogy helyesebb az áru – valóban – előnyös tulajdonságaival, mint ajándékokkal vásárlásra késztetni a fogyasztót. A mosóporból lett mosóper ítéletét elvi jelentőségűnek tartom.

Mert tegyük fel, hogy Kovács Anasztáz jelentkezik a Dunatiszamenti Művek felvételi hirdetményére, mivel azt olvasta benne, hogy „ha jobban dolgozik, jobban keres!" Hamarosan észreveszi, hogy nem, vagy alig keres jobban, mint az, aki rosszul dolgozik. Sőt, tovább néz és azt is látja, hogy vannak, akik annyival jobban keresnek, hogy jól meg is élnek. És bár mindennek nincs köze a Tomihoz, tamáskodni kezd, hátha ez a hirdetés is megsértette az ő valósághű tájékoztatását. A Fogyasztók Tanácsához fordul és itt kezdődnek a bonyodalmak. Mert úgy ítélik meg, hogy mint termelőt érte sérelem, pedig ő úgy érzi, hogy mint fogyasztót is. Aztán a Dunatiszamenti Művek tanácsa elmagyarázza neki, hogy ugyan tényleg jobban dolgozott, de amit csinált, nem fogy. Mit tehetek én erről? – kérdi. Ő azt gyártja, ami van. És hol nincs mit gyártani, hol sürgetik és az se baj, ha a csavart nem húzza meg rendesen, mert már indulnia kell a szállítmánynak, vagy ha – a konzervipari részlegben – benne hagyja a magházat a körtében, meg az almában, aztán ezt a kompótot nemhogy exportálni nem lehet, de itthon is le kell értékelni, kevesebb pénz folyik be érte, miért csodálkozik, ha nem tudnak neki többet adni?!

Mivel látja, hogy itt a felelőst ő nem találja meg, per helyett munkát vállal VGM-ben is, és leváltja főmunkáját, mellékmunkának nevezi ki. Egy idő múltán hálát ad a sorsnak, hogy nem perelt, mert még viszontkeresettel élnének, mondván, hogy elhanyagolja a főmunkáját, holott itt az ideje, hogy visszaállítsuk annak becsületét. És megvan ehhez a kulcs? – kérdi. Nem, a kulcsot még keresik. A mosóporos dobozokban biztosan nincs, mert amikor elveszett, még nem is volt Tomi: a bérrendszer lényege évtizedek óta azonos, míg az árrendszer, az elosztás (pl. lakás!) rendszere változott és igénytelenségünk is igényesebb lett. Ebben azonban nem mélyül el tudományosan, legfeljebb arra gondol, hogy a főmunkaidőnek is nagyobb reklámakció kellene: tanulva természetesen a Tomi ügyben hozott ítéletből, amely szerint a valóban előnyös tulajdonságokkal kell elfogadásra késztetni a termelő-fogyasztót. Ami ez esetben előnyösebb kereseteket és körülményeket jelent.

Csakhogy ehhez nincs még meg a kulcs. Hogy az autóra jogosító sorsjegyet ne is említsem.

Földi Iván

Bódépest

Az élethez két dolog kell. Oxigén és pénz. Más is kell persze még az élethez, sok minden más, de oxigén és pénz nélkül ez idő szerint nem létezhetünk. No, egye fene, oxigén nélkül esetleg...

Meseszép történet.

Volt egyszer, hol nem volt, volt Pesten egy száz négyzetméternyi zöldterület, egy amúgy benzingőzös téren, és volt Budán az egyik piac tőszomszédságában két szép platánfa. Vége. Nem, nem a mesének, sajnos a tenyérnyi parknak itt és a platánfáknak ott. Hely kell a bódéknak. Pont az a hely. A platáné meg a cserjéké.

Ritka szép történet.

Azt nyilatkozza Pesten a kerületi tanács illetékese: a pavilonépítések előkészületeiről – vagyis a városkép további csinosításáról – tájékoztatták a tanácstagokat és a különböző aktívákat, hogy informálják a lakosságot. Csak éppen a tervek elfogadása után történt mindez. Tehát időben. És mit ad az ég, a markoló tudta meg először... (Manapság már minden valamirevaló földmunkagép ilyen jól tájékozott.)

Egyébiránt 34, azaz harmincnégy elárusítóhelyet terveztek oda, a pesti minipark helyére, noha a környék igen jól ellátott. Másfelől viszont a tanács a pavilonbérletekből szép summára tesz szert. Hiába, ha oxigén nem is, pénz feltétlenül kell az élethez. A fű, a cserjék pedig egy kanyi vasat nem fizettek. Most már nem is fognak... Apró szépséghiba: a tiltakozás nyomán utólag felfüggesztő határozat született. Végleges döntés később. Mindenesetre, ha úgy alakul, 170 ezer forintra rúghat a helyreállítási költség.

Néhai budai platánok sorsát már sokkal ügyesebben intézték. Ott csupán a gyökereket nyiszálták el, holmi közműfektetés ürügyén. A fákhoz nem nyúlt senki. Persze, ha nem akarnak élni... A meccs alighanem eldőlt. Bódé-platán: 4-2.

Lám, igazából egy dolog is elég az élethez.

Finesz.

Budapesten egyébként, közlekedési csomópontokban, az engedélyezett érték többszöröse, 7–22 milligramm szénmonoxid található egy köbméter levegőben. De hogy az a bizonyos egy köbméter levegő hol található?...

Münz András

UTBAN A TELEKRE

– Mi az, Dezső? Megint csúcsforgalomra számítasz az autópályán?

BRENNER GYÖRGY: **Ma és most...**

MINISZTERTANÁCS

– Olyasmin kár törni a fejünket, amit a Bán János 66 emberrel is el tud dönteni...

– ... és add, hogy a „vásárlóerő szabályozása" ne azt jelentse, amit sejtünk, ámen!

MAGYAR FALU

– Pedig fontos az a kisüsti, hogy fertőtlenítse a kútvíztől a gyomrokat...

ÉRELMESZESEDÉS

– Nem értem, Rákosi elvtárs tétlenül nézi ezt az anarchiát?

EGY ORSZÁG INKOGNITÓBAN

Tisztelt Központi Inkognitó Centrum!

Alulírott Madárlátta Béla (Róbertváros, Hátulgombolós u. 17. 3868) ezennel szíves tudomásukra hozom, hogy országunk inkognióban van. Állításom talán meglepőnek tűnik, pedig nincs benne semmi különös.

Mint azt a T. Inkognitó Elvtársak bizonyára észlelték, legújabb képes hetilapunk jóvoltából már hazánkban is terjed az Amerikából importált őrület, a vendéglői teszt. Ennek az a lényege, hogy az újság egy munkatársa hétről hétre elmegy egy étterembe, s ott a lap pénzén degeszre eszi magát, majd megírja a véleményét az ott tapasztaltakról.

Csupán a teljesség kedvéért jegyezném meg, hogy mi magyarok hajlamosak vagyunk többször is felfedezni Amerikát, pedig ezt az inkognitós játékot nálunk a vendéglői teszt feltalálása előtt is sokan űzték; akadnak emberek, akik inkognitóban próbálnak hivatalos ügyeket intézni, s ha ez csak nehezen sikerül, megvan a véleményük az egészről. Ismerek olyan magyar állampolgárokat, akik az IKV munkáját mindössze kétcsillagosra értékelik, ami nem mondható különösen jónak, figyelembe véve, hogy már szállodában sem ritka az ötcsillagos.

Nálunk, T. Inkognitó Centrum Központi Elvtársak, régi hagyomány a családban, hogy úgymond, álruhában járjuk az országot és a legkülönfélébb dolgokról alkotunk véleményt. Ebben valamelyest hasonlítunk az igazságos Mátyásra, aki szintén szeretett elvegyülni a nép közé. Egyik nagynéném például, akit most konspiratív okokból nem kívánok megnevezni, villamos teszteket szokott készíteni. Ennek érdekében harmincöt éven keresztül, minden nap felszállt a 6-os villamosra, természetesen álnéven és hamis bérlettel utazva, hogy így tanulmányozza a hazai villamos-viszonyokat. Ugyanerről a nagynénémről jegyezte fel a családi krónika, hogy a villamoson kívül egy sor más dolog is érdekelte. Mást ne mondjak, egyik kedvenc elfoglaltsága a telefonálás volt — gyakorta megesett vele, hogy sötét szemüvegben, fekete kesztyűben próbált vonalat kapni, természetesen a legtöbb esetben hiába. Tapasztalatait több ízben is megírta a postának, ahonnan azonban ha nem is álnéven, de álmagyarázatokkal teleírt leveleket kézbesítettek neki.

Még nem szóltam T. Inkognitó Elvtársak nagyobbik leánygyermekem egyik közeli barátnőjéről, aki fiatal leány létére igen szerette a verseket. Ez a fiatal sarj az utóbbi időkben már csak álnéven mer verset olvasni. A múltkoriban, amikor B. Koszos Rezonát alanyi költő *Nagy nekem a fenekem* című verses eposzát olvasta, kénytelen volt eltakarni arcát, nehogy felismerjék.

Szerencsére elég nagy a családom, így az élet majd minden területére jut belőlünk. Kisebbik öcsém például előszeretettel készít lift-teszteket. Ha teheti, napjában többször is utazik liften, legtöbbször persze vagy álruhában, vagy saját hasonmásának a képében. Illetékes helyről már többször figyelmeztették, hogy hagyjon fel ezzel a felelőtlen virtuskodással, de ő visszaüzent, hogy nem adja fel: addig liftezik, amíg egyszer benn nem ragad. Házunk liftjét egyébként háromcsillagosra értékeli — ezen belül az emeletek magasságát megfelelőre, a liftkulcsot pedig kifejezetten jónak találta!

Ha szabad szerénytelennek tűnnöm, én sem vonom ki magam az össznépi tesztelésből — több mint tíz éve figyelem lankadatlan érdeklődéssel a fizetésemet, s meg kell mondanom, látok még benne kívánni valót. Lakásviszonyaimat meglehetősnek ítélem meg, jelenemet, s jövőmet pedig egyaránt kétcsillagosra értékelem.

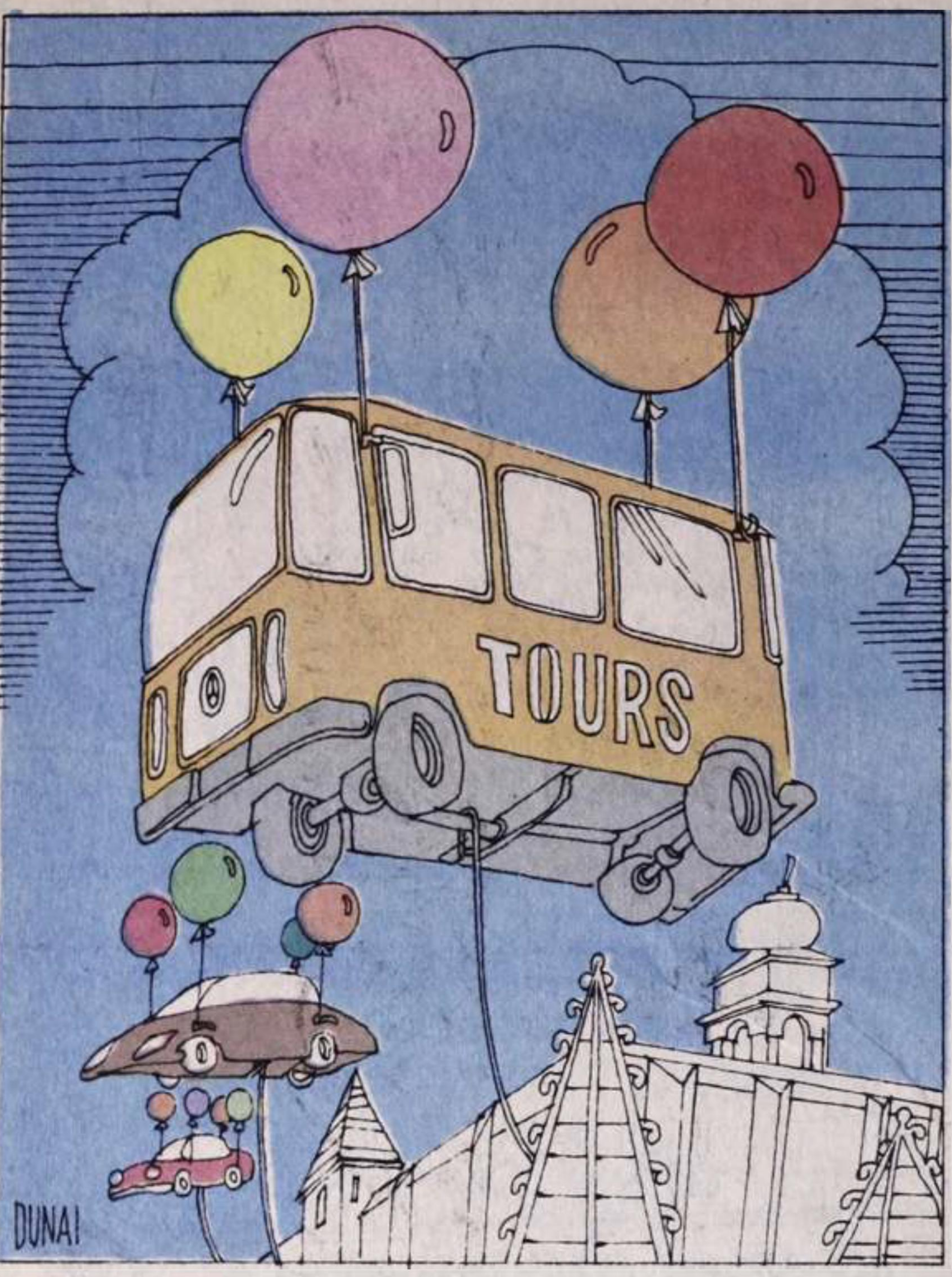
Közlöm továbbá a T. Inkognitós Elvtársakkal, hogy legújabban furcsa szenvedély vett rajtam erőt; felfokozott izgalommal vizsgálom hazánk légterét, de szerencsére csak közönséges szennyeződést észleltem. Ha valamit megtudok, azt természetesen azonnal jelzem a T. Inkognitó Elvtársak felé.

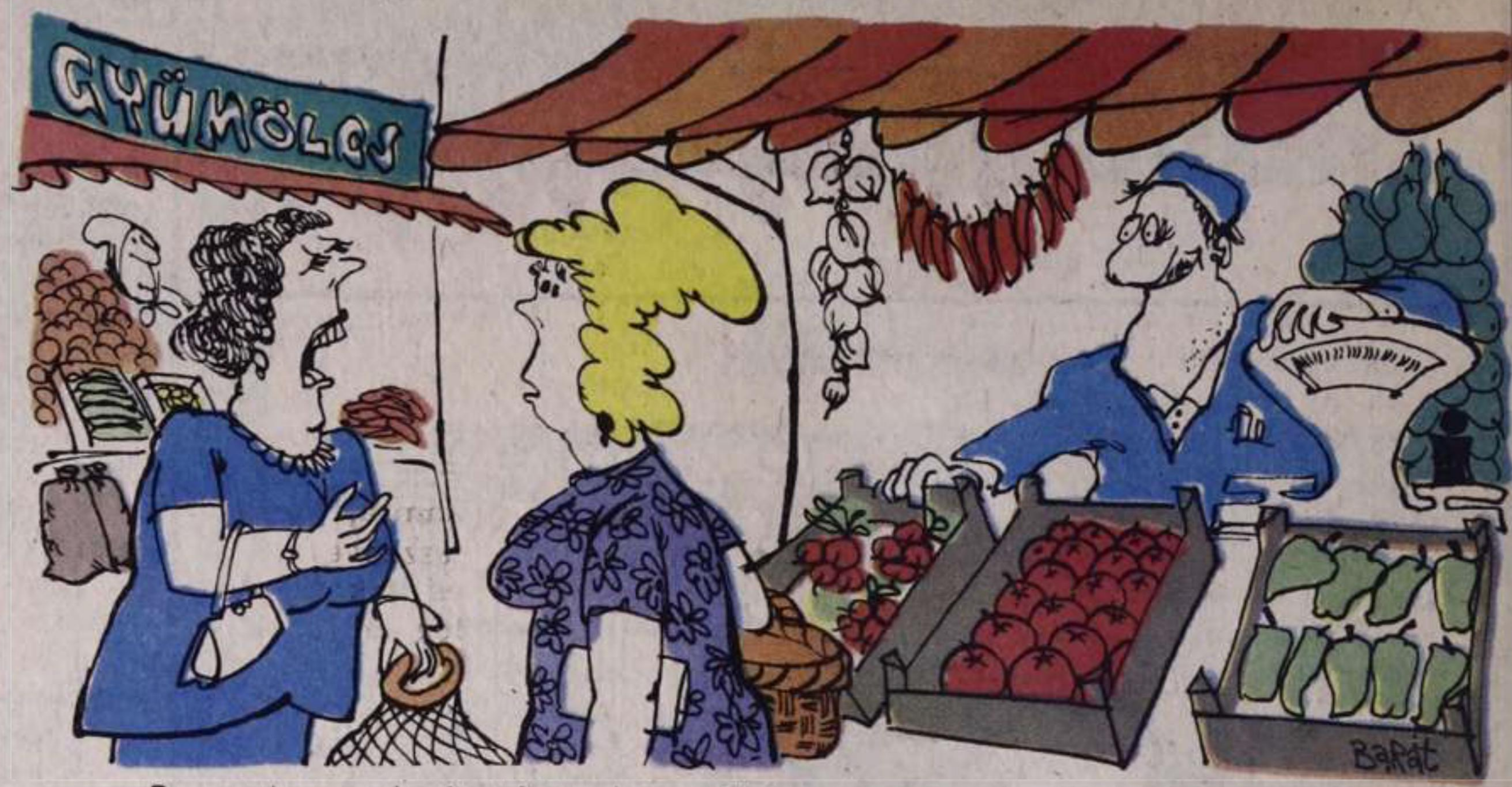
Tisztelettel:

Madárlátta Béla

Föld S. Péter

PARKOLÁSI GONDOK MEGOLDÁSA A VÁRBAN

– Persze, hogy szép árut fog adni . . . Férjem az inasa, fiam a sofőrje, én meg a takarítónője vagyok.

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI

— *Azt hallottam, hogy a feleséged ebéd közben könyvből olvas fel neked. Igaz ez?*
— *Csak a szakácskönyvből. Hogy tudjam, mi az, amit eszem.*

— Én mindig csak télen fogyókúrázom.
— Miért?
— Mert akkor rövidebbek a napok.

SZILÁNKOK

VÉDŐÜGYVÉD

— Most, hogy felmentettek, elárulhatom önnek ügyvéd úr, hogy öt évnél többet nem érdemeltem volna.

HIRDETÉS

LELKILEG KIEGYENSÚLYOZATLAN NŐ ISMERETSÉGÉT KERESEM, AKI TÁRSULNA AZ ÉN DEPRESSZIÓMMAL!

JÓINDULAT

— Rajtaütésszerű ellenőrzést tartunk önöknél jövő csütörtökön. A déli 12 óra megfelel?

NŐI DOLGOK

Erzsit valami nagy csapás érte. Ezért éveket öregedett évtizedek alatt.

GYAKORI ESET

— Feleségül vettem egy házias nőt, aki azóta nem házias.

AJÁNLAT

— *Kollégám, nem leszek hálátlan, ha vállalja a felelősséget a hibás döntéseimért.*

BÍRÓSÁGON

— Ön leütötte az áldozatát.
— Igen, de végtelen szeretettel, gyengédséggel.

TÁBLA

A nagy meleg miatt a jeget jégen tartjuk!

PLETYKA

— Kitaláltam egy remek pletykát, de már nem érdekes, mert valóság lett belőle.

MEGÁLLAPÍTÁS

Vannak halhatatlan költők és vannak élhetetlenek.

KONCERT

— Nekem hiába játssza az egyik Chopint a másik után, ha nem tud egy magyar nótát sem!

MAI ANYA

— *Elmehetsz lányom abba a diszkóba, de aztán vőlegény nélkül haza ne gyere!*

LUSTA ÍRÓ

— Van egy zseniális ötletem, egy háromfelvonásos vígjátékra. Megírtam a tartalmat öt sorban, esténként azt olvassák fel a közönségnek.

BONYOLULT LÉLEK

— *Gyakran hívom Bélát látogatóba. Amikor elmegy, akkor érzem, milyen jó egyedül.*

SZENVEDÉLY

— Délelőtt tizenegykor esküdjünk, mert negyed kettőre mozijegyem van.

Galambos Szilveszter

MÁJUS

FÜLÖP GYÖRGY:

Köszöntsük egymást gyerekek

12 HÉTFŐ Pongrác	Libabőrös fagyosszentek, de cidrisek együtt kendtek. Fázós Pongrác jár az élen, hidegebb, mint a sör télen.
13 KEDD Szervác	Szervác jár a Pongrác nyomán didereghetsz tőle, komám! Tavasztváró hűvös esten vacoghatsz a fűtőtesten.
14 SZERDA Bonifác	Hideg borzong Bonifácban, de nincs már a tavasz pácban! Kis fagyosszent, bármit csinálj, nyakadon a tavaszkirály!
15 CSÜTÖRTÖK Zsófia, Szonja	Zsófia a falu szépe, szeme, mint az égnek kéke, haja-szája nincs kifestve s bármily fura, nem megy Pestre.
16 PÉNTEK Mózes	Ha öregszel, kedves Mózes, ügyelj rá, hogy mindig jól fess, mert a vén kecske is hódít, ha érti a modern módit.
17 SZOMBAT Paszkál	Nem is kétes, hogy a Paszkál kissé furcsa nevet használ. Aki téged ezért piszkál, az egy tökfej, kedves Paszkál!
18 VASÁRNAP Pünkösd	Piros Pünkösd vidám napja fagyosszentet agyoncsapja. Hogy nincs névnap, kevéske kár viszont ujjé, most jön a nyár!

GYAFA

Ezzel nem mondok semmi újat. Tudniillik, hogy az utóbbi években Budapest nagy forgalmú útvonalain a gyalogosok főtevékenysége — az étkezés. Esznek andalogva, kirakatot nézegetve. Esznek szólóban és társaságban. Esznek munkába sietve. Mit esznek? Lángost. Fánkot. Amerikai palacsintát. Ropit. Banánt. Hot-dogot. Hamburgert. Szendvicset. Mindent.

Nem lehet igazi híve a haladásnak, aki nem pártolja a gyafát. Mármint a gyalogolva falatozást. Színesedik általa a városkép. Emberibbek az emberek. Jót tesz a gyafa az egészségnek is, mert járkálva leeszi magáról az étkező azt a súlyfelesleget, amelyet járkálva felszed magára.

Azt már éppencsak megemlítem, hogy milyen jó benyomást kelt az idelátogató külföldiekben, ha látják: nekünk van mit, és van miből.

Utolsónak hagytam a legfontosabbat. A kultúrát!

Rengeteg szabadidő szabadul fel önművelésre, ha a nép már az utcán megtömi a hasát. Klasszikusok olvasása, komoly zene, nyelvtanulás, rádiókabaré...

Minden nagyon jó, minden nagyon szép, mindennel meg lennék elégedve, ha...

Ha nem volnának még súlyos problémái a jelenlegi járdánevési kultúránknak.

Csak a legfontosabbakat veszem. Alapkövetelmény, hogy naponta legalább egyszer meleg étel kerüljön a pocakunkba. Orvosok állítják. És hogy a táplálkozási rendünkben legyen harmónia. Orvosok állítják.

Vegyük az elsőt. Melyikünk nem kapott már az eladótól tökéletesen kihűlt lángost? Vagy olyan hot-dogot, amely inkább a jegesmedve nevet érdemelte volna meg, nem a forró kutyát? A rántottszeletes szendvicset pedig

mintha a mélyhűtőből vették volna ki.

Vegyük a másodikat. Összeenni pattogatott kukoricát hamburgerrel? Rágógumit palacsintával?!

Javaslom, hogy vezessük be az utcai komplett menüt. Kulturált körülmények között.

Hogyan képzelem?

Szervezés kérdése az egész.

Mondjuk, nekem a munkahelyemtől hazáig a Nagykörutat kell ennem. Persze, nem az egészet. Csak a Népköztársaság útjától a Hegedűs Gyula utcáig.

Befizetek egy szolid összeget a kiindulóponton. Ezért kapok egy számozott, műanyag lapocskát a kabátom hajtókájára, nyakbaakasztós papundeklitálcát, rá mindjárt egy tányér maceszgombócos húslevest, kanalat, szalvétát.

Komotósan ballagdálva végzek a finom levessel a Szófia utca sarkáig, ott terem egy pincér, rápillant a műanyag lapocskámra, terül-fordul, már leszedve a levesestányér és a kanál, már ott párolog a tálcán édes illatával a birkapörkölt nokedlival, tejfölösen, plusz savanyúság, kés, villa, kenyér, só, bors és harmatozó pohárban — kisfröccs.

Eszegetek-iszogatok-lépegetek-nézelődöm. Ismerős jön, ő is táplálkozik, elpolitizálunk kicsinyég. Egy falat, egy szó.

Az aluljáróban újabb váltás. Lekváros bukta. És egy csésze fekete.

Aztán elérek a Víg Matrózig, ott leadom a tálcát, a jelvényt, az evőeszközöket.

És személyemben immár egy elégedett, egészséges életmódot folytató, az utcán ízlésesen táplálkozó egyén érkezik haza.

Aki mindjárt kiszól a konyhába, a feleségének:

— Fiacskám, kész az ebéd?

Kürti András

ROBBANÓ AUTÓ

– Gazember! Te kivártad, hogy bedobjam a parkolási díjat?!

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI

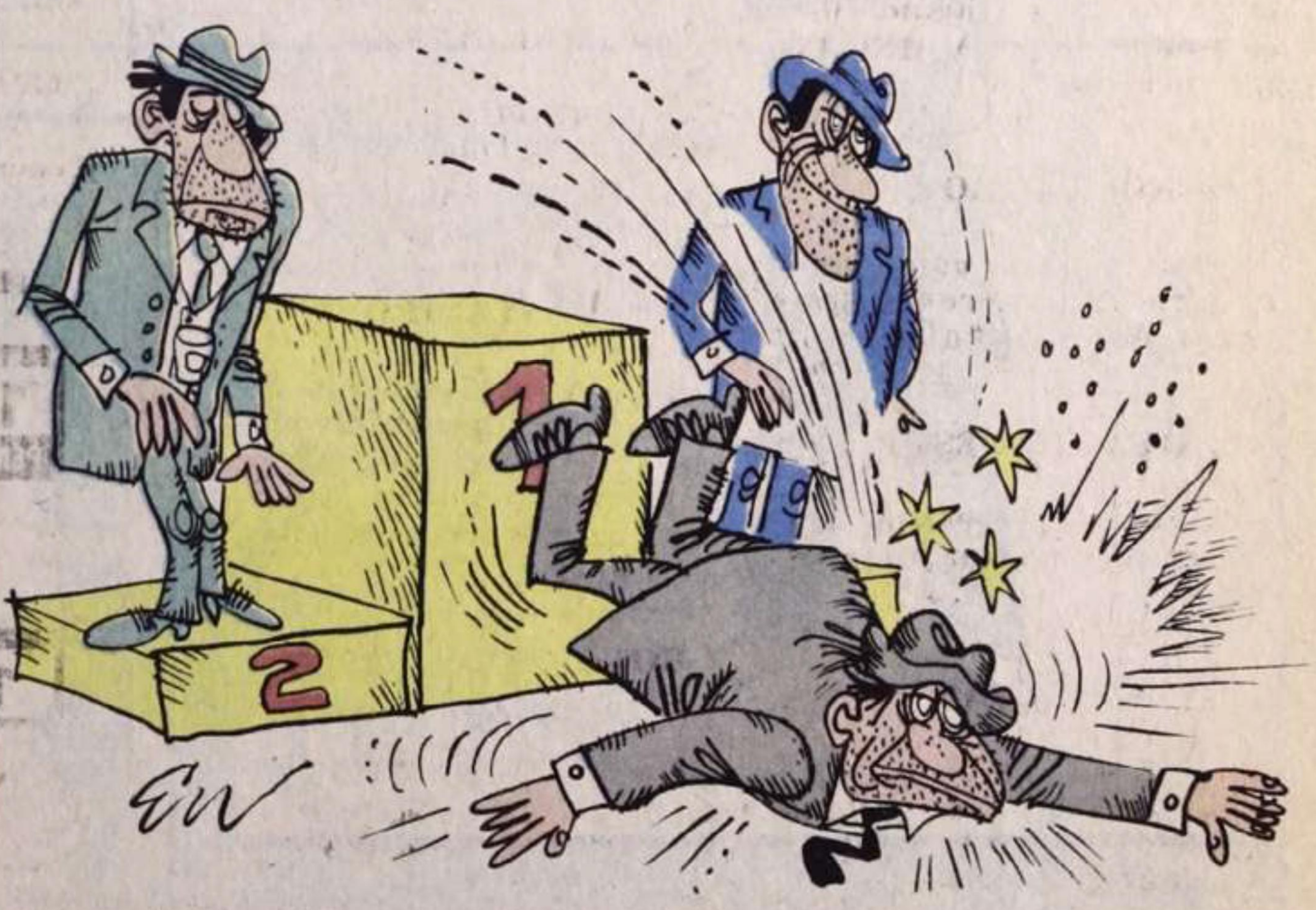
— Mondd, Anna, a férjed még mindig fut a nők után?
— Amióta nyugdíjba ment, már csak hegynek lefelé!

— Gyakran beszél magában a feleséged?
— **Igen, de nem tudja. Mindig azt hiszi, hogy hallgatom.**

ERDEI ÖSSZKOMFORT

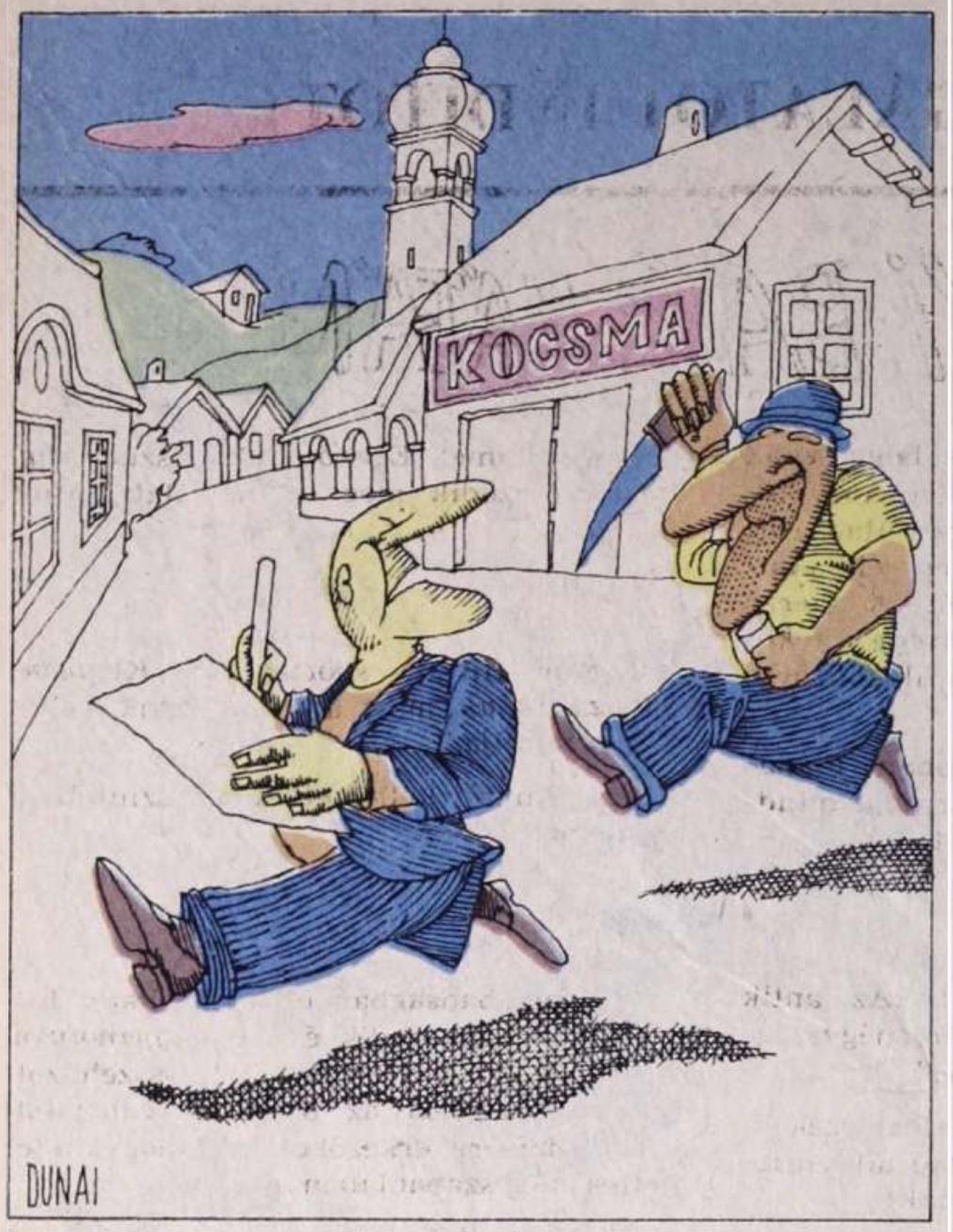

DOBOGÓN VAGYUNK PÁLINKÁBAN

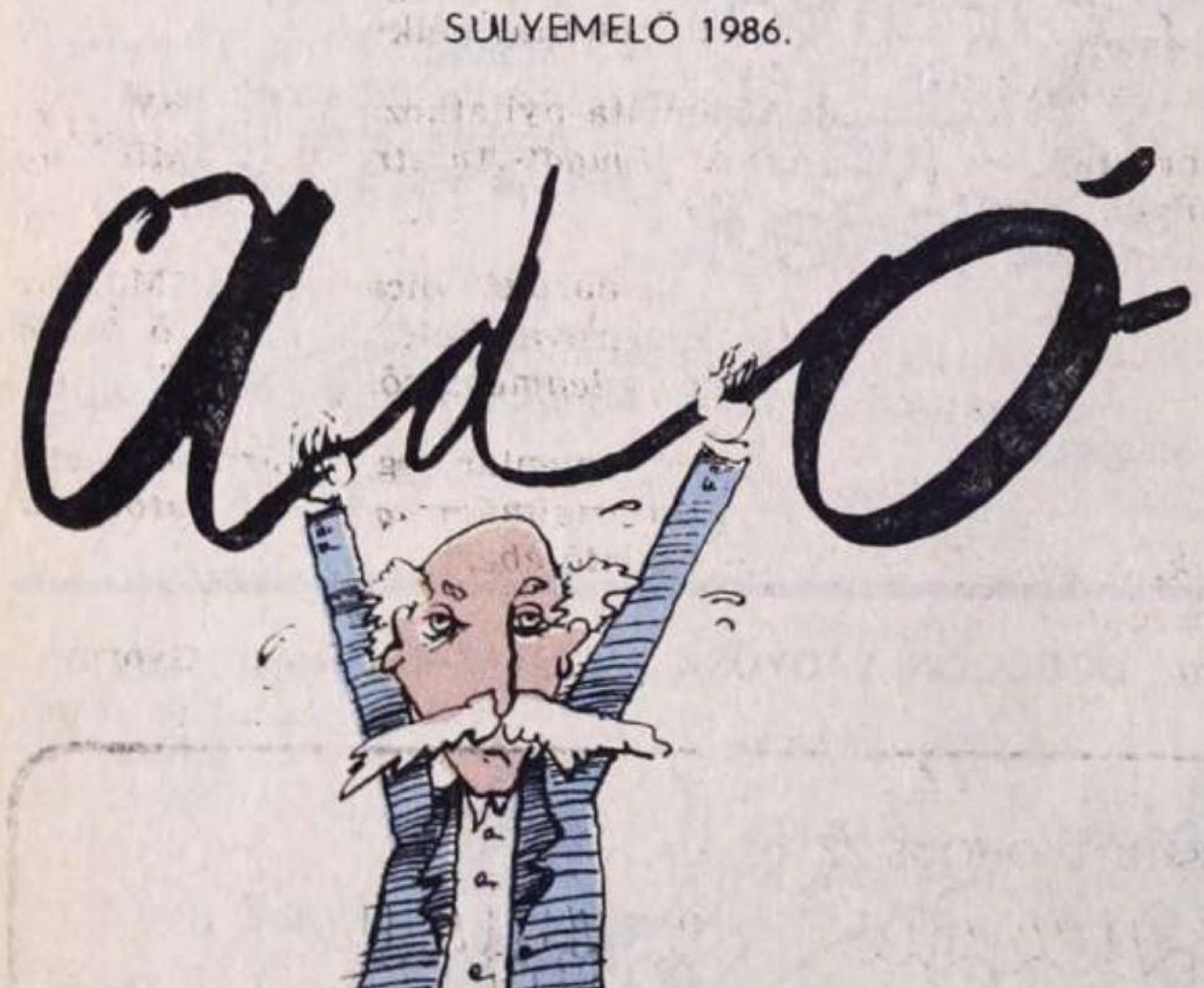
Hetvenöt éves a Fradi pálya

MEG IS LÁTSZIK A CSAPATON

Szavazott már a Bádog Antennára?

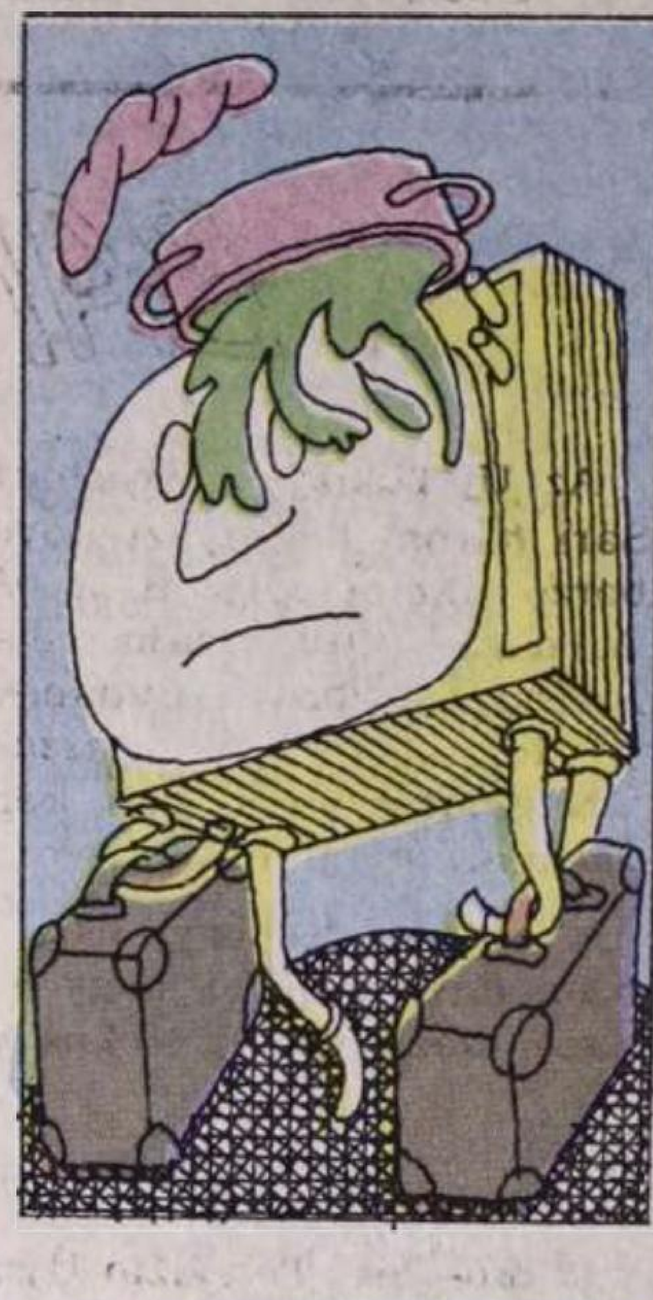
SÚLYEMELŐ 1986.

Nem lesz drágább a kávé

MIKORTÓL?

FERDÜL A HOLD PÁLYÁJA

„Tévézni emberi dolog"
(Kovács János)

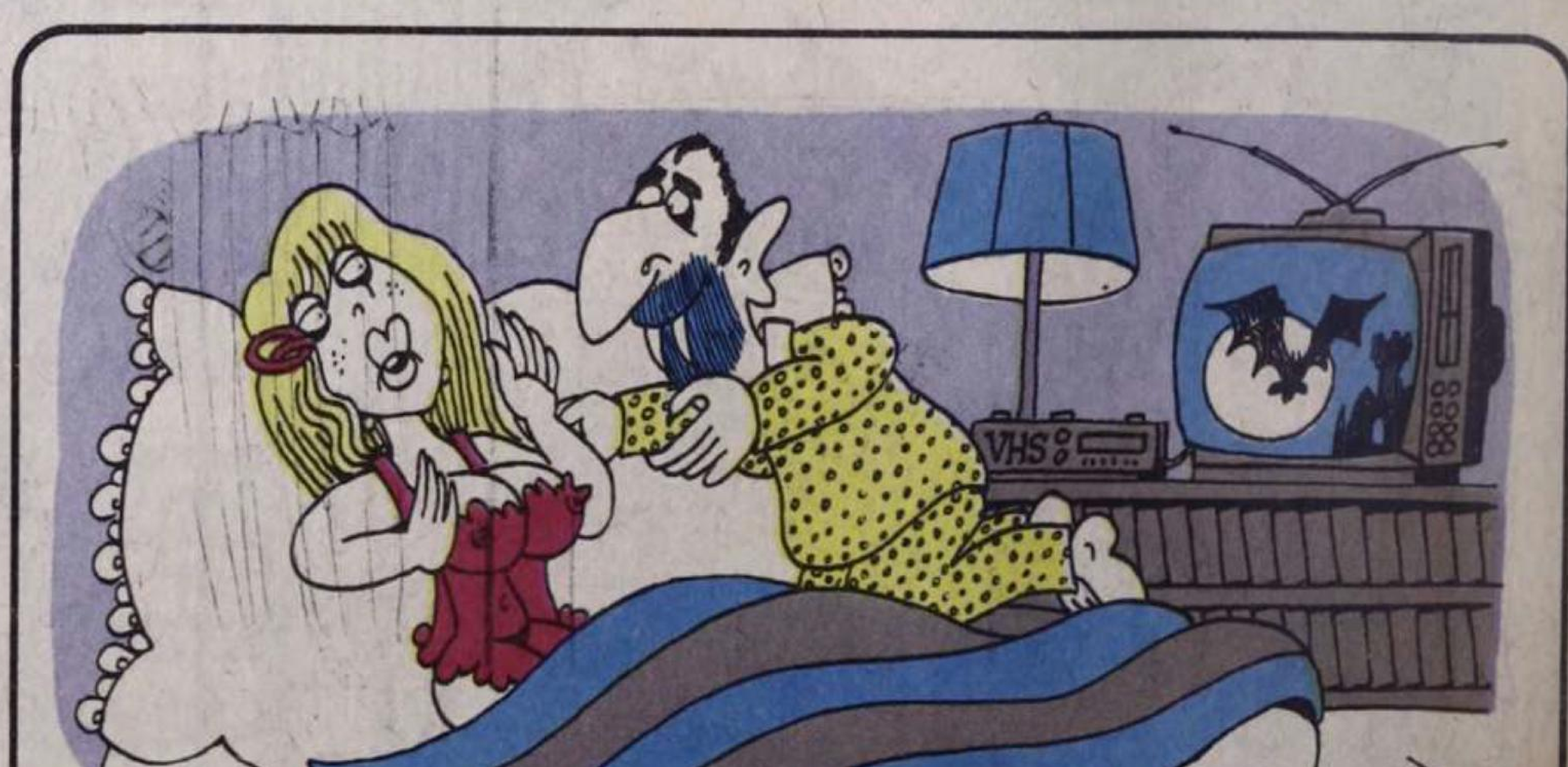
Engem nem lehet becsapni, megtéveszteni, szerkesztő úr! Nem lehet véletlen, vagy műsorszerkesztési melléfogás, ha több hasonló témájú műsort látunk egymás után. Dicséretes és tudatos törekvése a tévének, hogy egymástól függetlenül készült filmeket egymás mellé szerkesszen, hogy így, egységes logikai láncolatban, felerősödjék a bennük rejlő közhasznú mondanivaló. Szépen szóltam, szerkesztőkém? Próbálok prózaibban fogalmazni, a maga kedvéért. Pénteken még mit sem sejtettem, amikor megtekintettem a meghökkentőnek mondott mesét arról, miként fűrészeli fel megunt és megölt hitvesét a derék doktor, s miként ássa el a virágházban. Ablakos Bálint György a megmondhatója, jót tesz-e a mimózának, ha feleségünket a talajba keverjük. Mitagadás, nem volt magávalragadóan kedves a nagyságos asszony, de azért mégsem kellett volna zseblámpával agyonütni, van járhatóbb útja is a házastársi nézeteltérések rendezésének!... Szombaton már szimatot kaptam, amikor kiderült, hogy Derrick felügyelő páciense is föld alá rejtette hitvese hulláját. Megéreztem, hogy itt nemcsak két nő van elásva, hanem valami tanulság is, ami bizonyára több annál, hogy az asszony ölve jó. Még emlékszem, hogy a rádiózás kezdeti korszakában, műsorzáráskor a bemondó mindig figyelmeztette a hallgatóságot, ne felejtsék elföldelni antennáikat. Vártam, hogy a vasárnapba nyúló műsor végén így búcsúzik a bemondó: ne felejtsék elföldelni feleségüket, nyugodalmas jóéjszakát kívánok... Vasárnap aztán minden megvilágosult, mert jött minden idők legklasszikusabb hitvesgyilkossága, az Othello. Shakespeare mintegy tükröt tartott társai elé: így kell ezt csinálni, barátocskám! Ilyen teátrálisan, pózolósan, harsogóan — mégis megrendítően. Nem mindegy ám, például, hogy a dráma legsistergőbb pillanatában mit kérdez a férj. Mennyivel másképp hat egy ilyen kérdés: „Imádkoztál az este, Desdemona?"; mint az, hogy: „Telefonáltál valakinek ma este, Ursula?"; vagy pláne az: „Látod azt az aranyláncot a lefolyóban, Hermione?"... Mellékösvényekre bolyongtam, maradjunk a főcsapáson: meg kell találnunk, mi a közös a három műben. Maga mire gondol?

— Egy tál tökfőzelékre. Megy egy férfi az utcán, kezében két hatalmas bőrönd, fején egy főzelékestál, az arcán, ruháján, csorog végig a tökfőzelék. Épp arra megy a barátja, meglátja, s döbbenten kérdezi: úristen, veled mi történt? Veszekedtünk a feleségemmel, mondja a bőröndös, és dühében rámborította a vacsorát. Én nem vagyok vadember, háborog a barát, de ha az én feleségem csinált volna velem ilyesmit, én apró darabokra szaggattam volna! Mire a másik: Mit gondolsz, mi van a bőröndben?!

— Borzalmas. De megbocsájtom, mert tudom, hogy a hold teszi... Az említett hármas sorozat az erőszak ellen mozgósít. Az erőszak ugyanolyan hullámban tör ránk a tévéből, akár az életben. Ez a filmláncolat felráz, figyelmeztet. Még némi magyarázatot is ad. Othello mondja Emiliának: „A hold pályája ferdül, az teszi; közelebb jön a földhöz, mint szokott, s az embert megvadítja".

— Milyen remek, mindent megoldó magyarázat! Máskor, mielőtt méltatlankodni kezdenék a rosszul megkomponált műsorszerkezet miatt, Shakespearerel vigasztalódom majd: szó sincs felületességről, figyelmetlenségről, nincs semmi baj, csupán a hold pályája ferdül a Szabadság tér felett...

Radványi Barna

– Fiacskám, nem néztél te mostanában túl sok horror-kazettát?...

Lefelé is megy majd a Sikló

AZ ÁRHIVATAL AZ ÜGYBEN VIZSGÁLATOT INDÍTOTT

NÉZZÜNK A POHÁR FENEKÉRE

BAKI BAKI HÁTÁN

Az Új Tükörben olvashattuk, hogy Fedák Sári három héttel azt követően, hogy toborzó akciót végzett a Vörös Hadsereg számára, 1919. május elsején el akart szökni a „vörös" Budapestről. A szerző így folytatja: *„Háromszázhatvan fokos fordulatot* hogyan volt képes ilyen rövid idő alatt megtenni?"

Elárulom: sehogy. Ha jobban utánaszámolunk, kiderül, hogy e fordulat mindössze száznyolcvan fokos volt.

●

Rádió- és Televízió-Újság: „Az antik világban eredetileg *viasszal írt* négyszögletes fatáblákat használtak..."

Elképesztően ügyesek lehettek ezek a fránya antikok, ha egyszer sikerült *viasszal*, nem pedig *viaszra* írniuk!

●

Természeti csapásról tudósít a Kisalföld: „Több sebesülésről érkeztek jelentések az *angliai Walesből.*"

Szerencsére a franciaországi Belgium és a hollandiai Luxemburg megúszta a katasztrófát.

●

Magyar Nemzet: „Ezeket emelte ki szerdai *brifingjében* Lomejko szóvivő."

Tessék már elárulni: ez a „brifing", ez mi fán terem? És főleg: milyen nyelven van? A választól függetlenül attól tartok, a brifing olyasmi, amivel nem lehet piros tojást festeni.

●

Magyar Hírlap: *„Mint tudjuk, a jéghegyek 1/7-e látszik csak az óceánban... 6/7-e a víz alatt húzódik meg."*

Nem stimmel. Egy *ötödük* látszik, *négy ötödük* húzódik meg a víz alatt. Mint tudjuk.

●

Magyar Hírlap, sportrovat: *„Kiegyensúlyozottságuk* most a torna egyik kellemes *színfoltja."*

Hm. Annál kellemetlenebb színfolt a képzavar...

●

A Népszabadságban olvassuk Papp Laciról: „hatvanegyedik évében *ugyanolyan, mint az előző hatvanban volt.* Összehúzott szemmel kérdezi az ökölvívó válogatott keret edzésére érkezőket: »Ti hogyan lehettek még szabadlábon?«"

Mindig tudtuk, hogy Papp Laci zseniális öklöző, de hogy még csodagyerek is volt, arról ez az első híradás. Képzelem, mekkorát nézhetett az egykori ökölvívó válogatott, amikor az *egyesztendős* Papp Laci a fönti mondattal állított be edzésére!

●

Befejezésül három gyönyörű mondat, minden kommentár nélkül:

1. Diplomata-nyilatkozat a tévéből: *„Jelenlétünk Nyugat-Ausztriában sántít egy kicsit."*

2. Egy labdarúgó dicsérete a Magyar Nemzet sportrovatából: *„S talán ő hozta a turkálóba a legmeglepőbb dolgot."*

3. Sportkommentár egy téves közvetítésből: *„Egyértelműen a Rába jutott az IHF-kupa döntőjébe."*

Tímár György

TANÁCSI ELLENŐRZÉS

– Van közterület-használati engedélye?

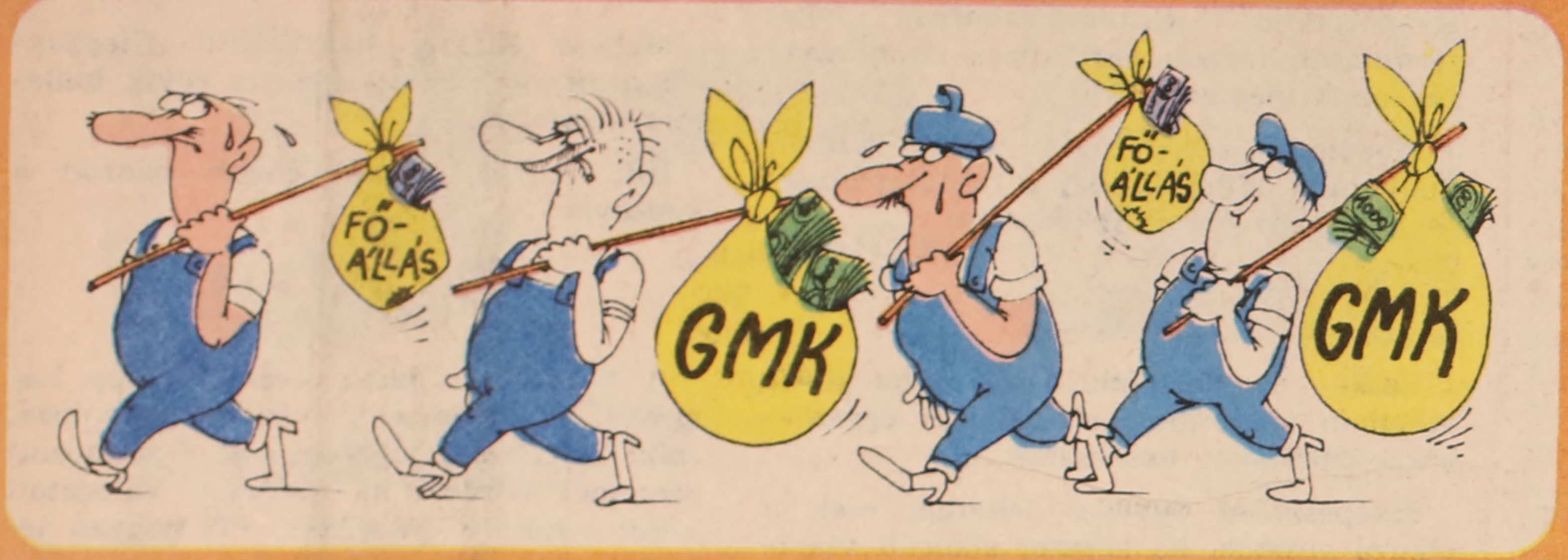
– Íme a legújabb francia fürdőruha, viszont ez már 1500 forint!

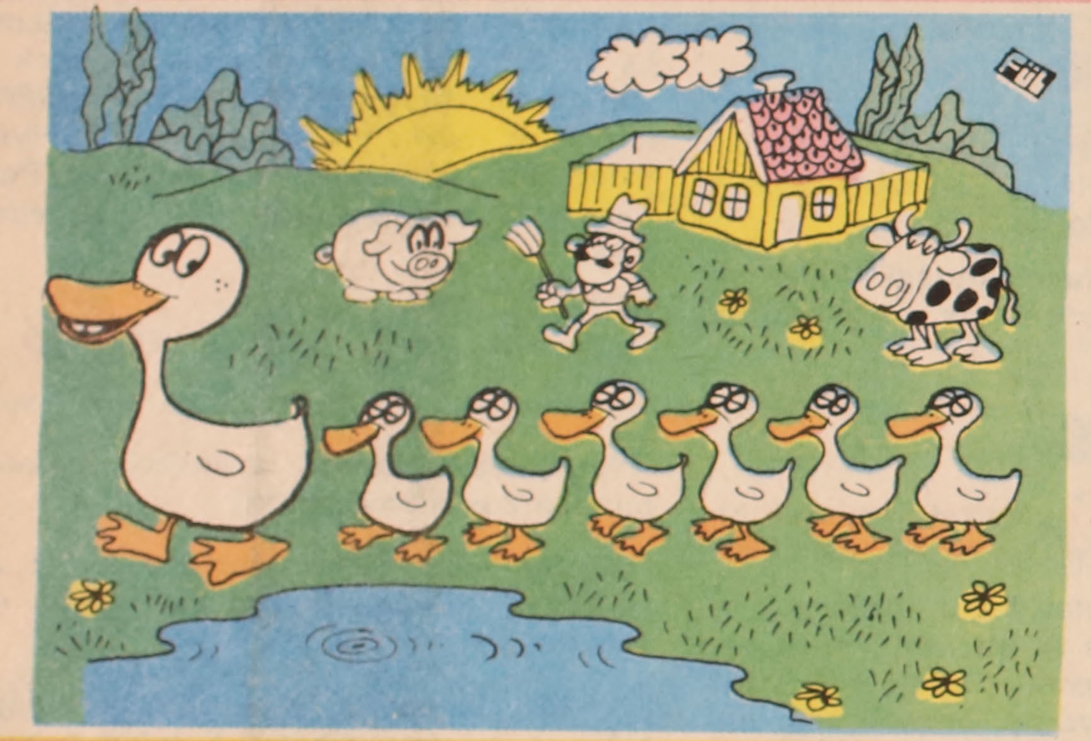
ANTIALKOHOLISTÁK KLUBJA

– Petőfi, Vörösmarty, Ady kizárva, csak absztinensek verseit hallgatjuk.

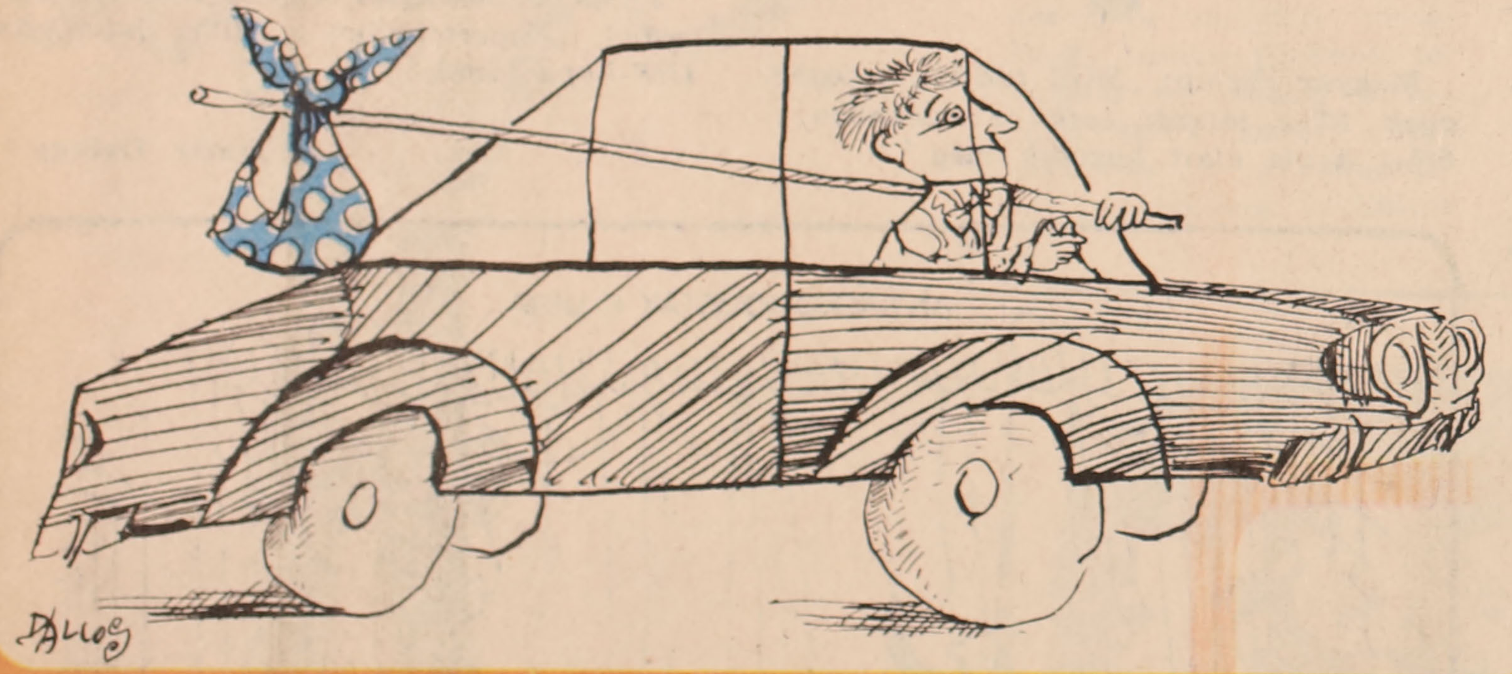
BALLAG AZ ORSZÁG...

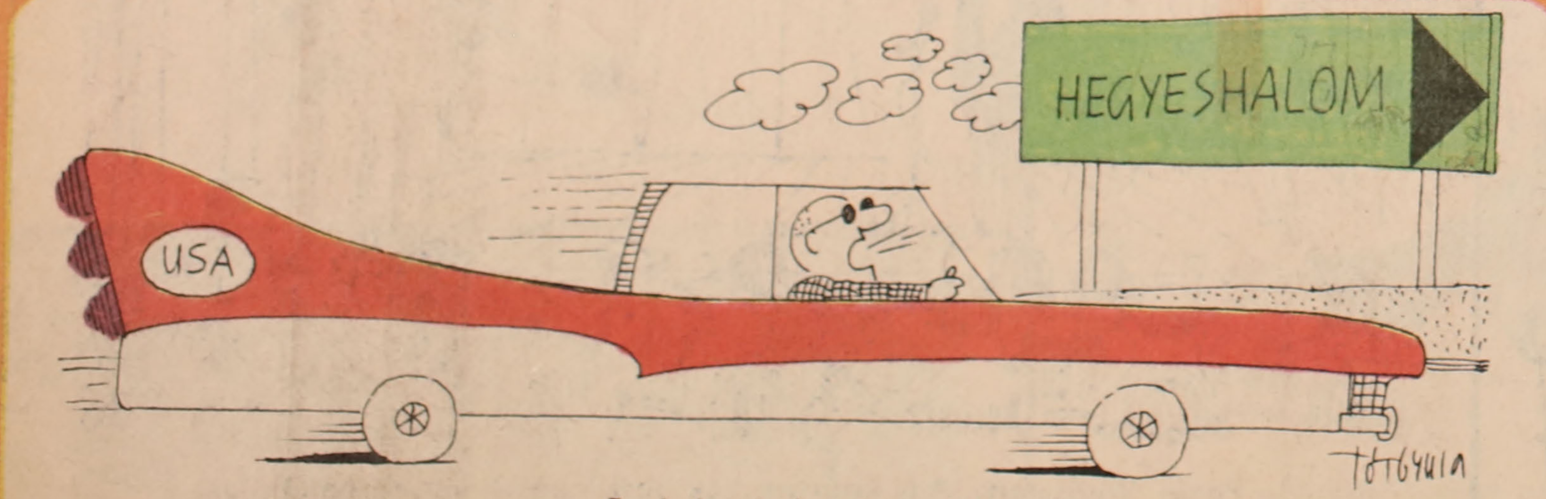

– Csak szépen, büszkén! Hadd lássák, hogyan ballagnak falun az óvodások!

BALLAGÁSI AJÁNDÉK

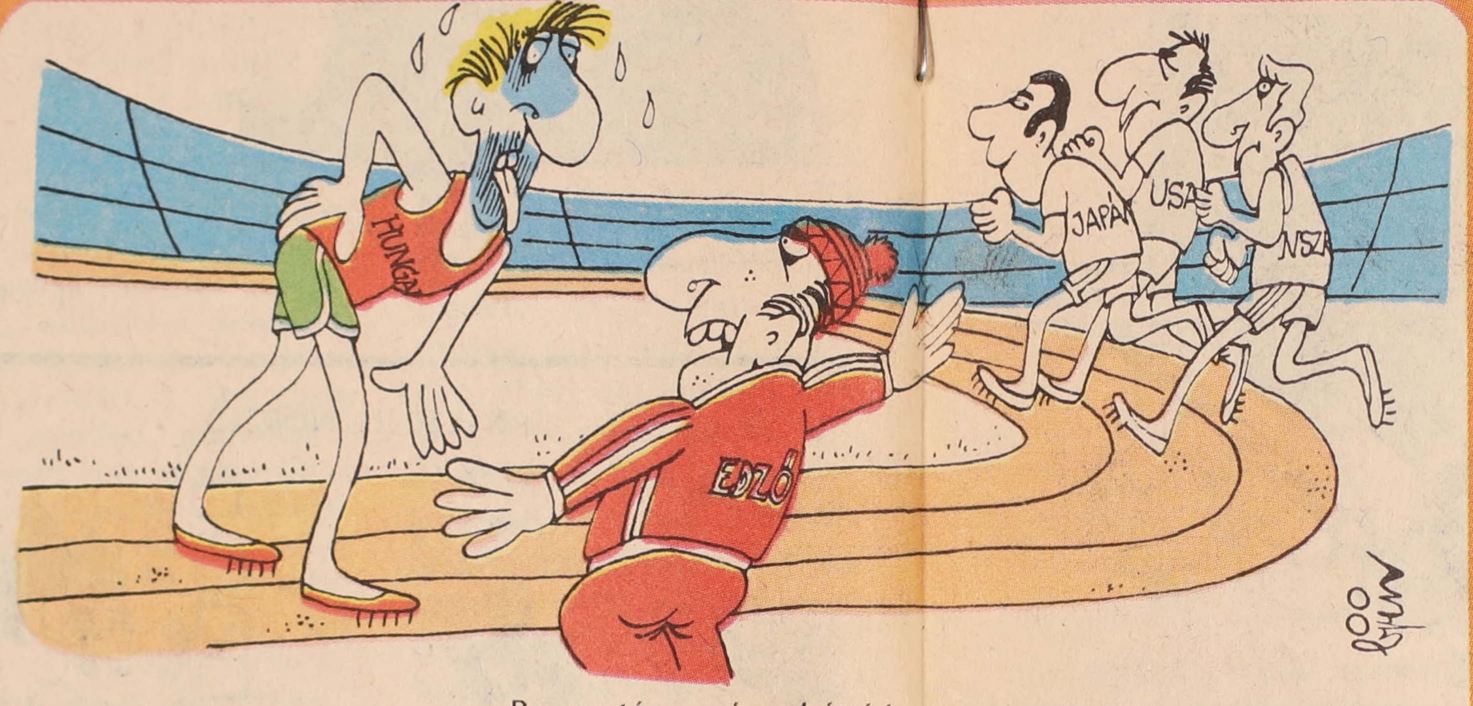

– Ez út hazámba visszavisz ...

– Lassabban, emberek! Csak az első öt számára van hely ...

– Borzasztóan szúr a hátteriparom ...

„...EGY CICA IS”

Ballag egy cica is — bogarászni restell —
Óvakodva lépked hosszan elnyúlt testtel ...

— Én ezt nem értem — mondta a külhoni hungarológus. — Költőnket a csodálatos nyelvi gazdagság mellett a részletek aprólékos megfigyelése jellemzi. Itt viszont mintha letért volna a realitás talajáról. A cicákat ugyebár a robbanékony mozgás és a villámgyors reflex teszi közcsodálat tárgyává. Ez a cica viszont nem csupán ballag, hanem még óvakodva lépked is. Hát miféle cica ez?

— Nagyon egyszerű — mondta a házigazda, aki nem volt hungarológus, de belhoni igen. — Magyar cica. Nálunk ugyanis a ballagás nem csak a gyalogszerrel való közlekedés egyik sebességfokozata, hanem egyenesen életforma. A levegőben van.

Valóban. Mint jobb ornitológusok több ízben megfigyelhették, hogy a viharszárnyon száguldó vadludak V-betűje hazánk légterébe érve hirtelen lelassul, a madarakon megmagyarázhatatlan bágyadtság vesz erőt. És még az első kilométert sem tették meg, valahonnét hátulról okvetlenül előregágog valaki az éldarunak:

— Tedd magad takarékra, fater. Nem lóverseny ez.

Akadt olyan daru is, amely szittyós területeink valamelyikén letelepedési engedélyt kért s a káka tövén kezdett költeni, mert Pató Pál úrnak képzelte magát.

Nem kapkodjuk el a dolgainkat és van ebben valami ősi, mély bölcsesség.

Az ember ugyebár befizet egy akármilyen autóra, aztán vár öt évet. Mire megkapja, talán rég tolókocsin jár, ezzel rengeteg benzint megspórol és még jogosítványra sincs szüksége.

A tizenhat gyerekes Retrográd família meg lakást igényelt. A harminckét négyzetméteres albérletet valahogyan szűkösnek találták, mert egyeseknek a jóisten nem tud a kedvére tenni. Na most a tanács már kilenc év múlva kiutalt nekik egy lakótelepi kéglit, mire Retrográdék hirtelen örömükben megszaggatták köntösüket és összekarmolták az arcukat. Valamennyiüket be kellett szállítani a mosolygóba, s a másfélszoba összkomfortban most az esélyleső Rotbart család játszik visszhangot a maga szerény kilenc csemetéjével.

Mire jó ez az örökös kapkodás?

A Tankönyvkiadó is beváltotta ígéretét, szeptemberre megjelent a rég aktuális történelemkönyv. Az impresszumban ez állt: „Nyomatott Lebédiában, anno 798”, de ez nem keltett közfeltűnést, mert a rovásírást amúgy is csak az ínyencek tudták elolvasni. Világos, hiszen a ballagás nálunk történelmi kategória.

A török jószolgálati küldöttség is csak egy pár percre ugrott be.

— Erre ballagtunk — mondták —, gondoltuk tiszteletünket tesszük.

Aztán százötven év múlva is csak akkor szedték a sátorfájukat, amikor Zulejka már a kilencedik postagalambot küldte a Portáról:

— Gyere haza, Ali, mert lekozmál a piláf.

Hogy az ország nem a kacagástól szakadt háromfelé, az megint más kérdés.

Ha már itt tartunk: Evlia Cselebi, a neves utazó idén újra ellátogatott hozzánk.

— Békés, derűs kis ország — telefonálta haza lapjának —, nyugodt tempóban építi a szocializmust.

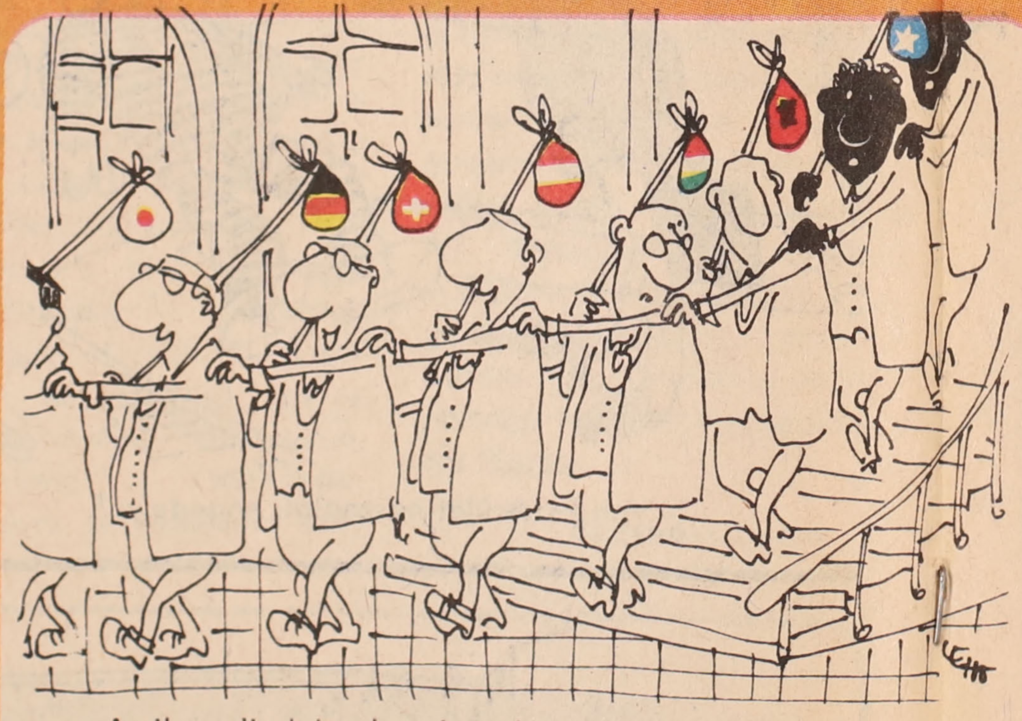
— Evlia, te csirkefogó — mennydörögte a kagylóba a jó memóriájú főszerkesztő —, ugyanezt a szöveget már 1667-ben leadtad nekünk.

— Hézag egy szál se — mondta Evlia Cselebi. — Még 2067-ben is aktuális lesz.

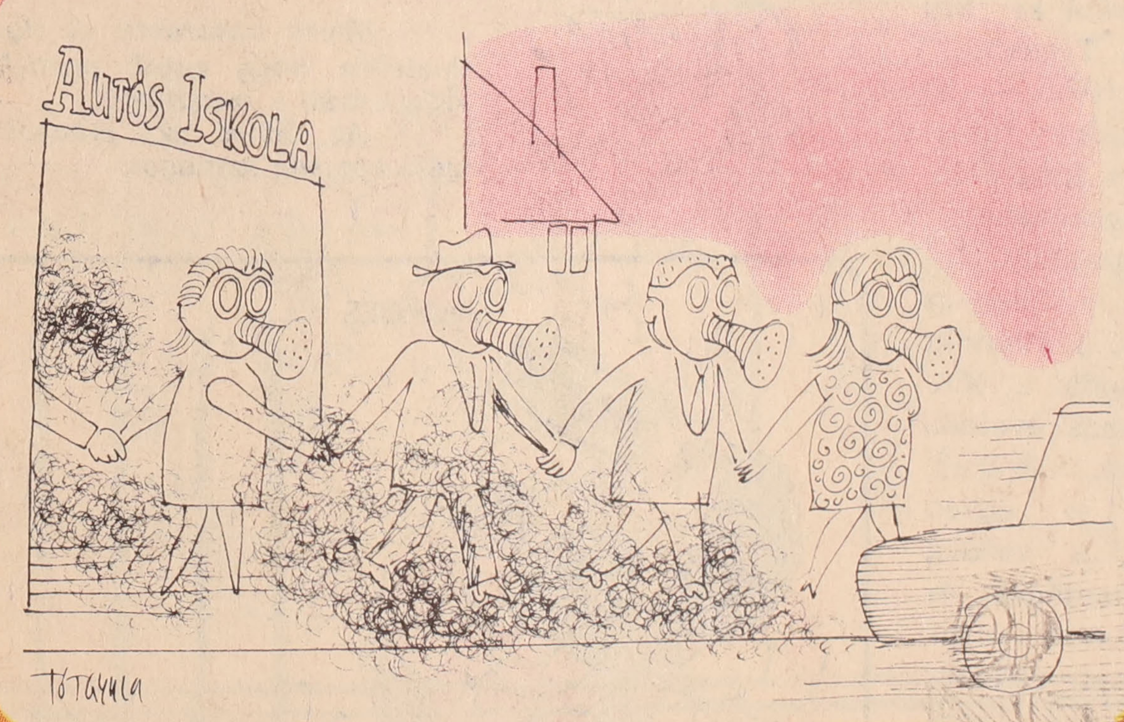
— Érdekes — tűnődött el vendégünk, a külhoni hungarológus. — Akkor miképpen lehetséges, hogy mégsem megy tönkre ez az ország?

— Nagyon egyszerű — mondta ismét a házigazda. — Mire mi, a magunk tempójában a szélére érünk ... hol van már az a tönk!

Peterdi Pál

– Amikor elindultunk, még sokkal többen voltak mögöttünk ...

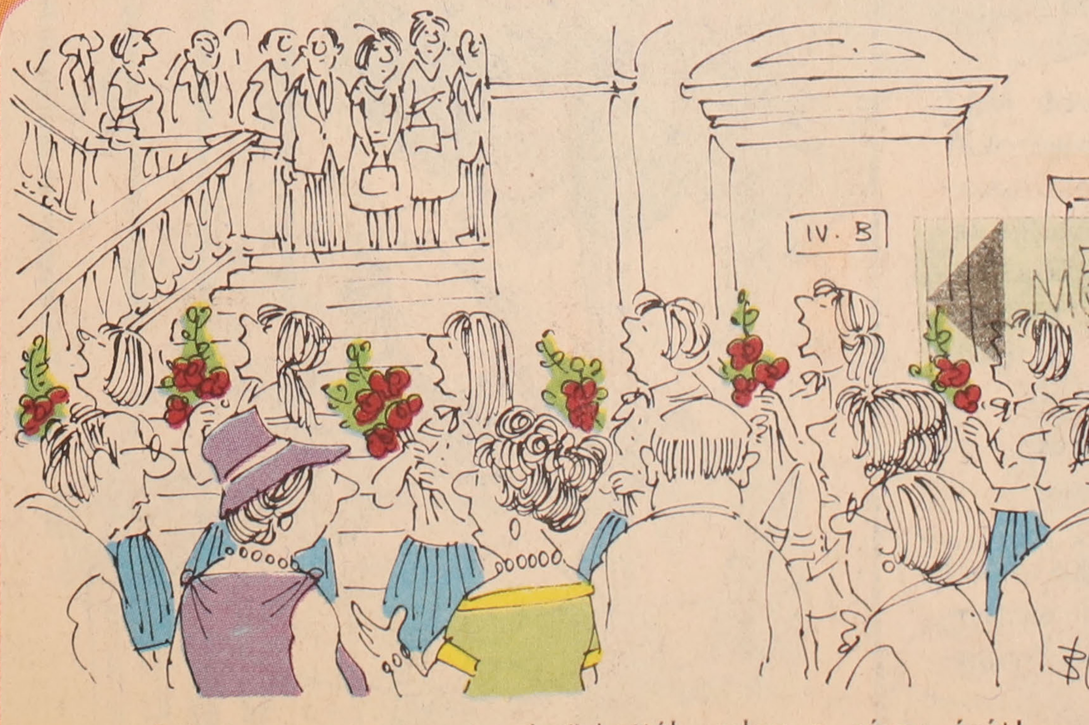

VEZETŐKÉPZŐ ISKOLA

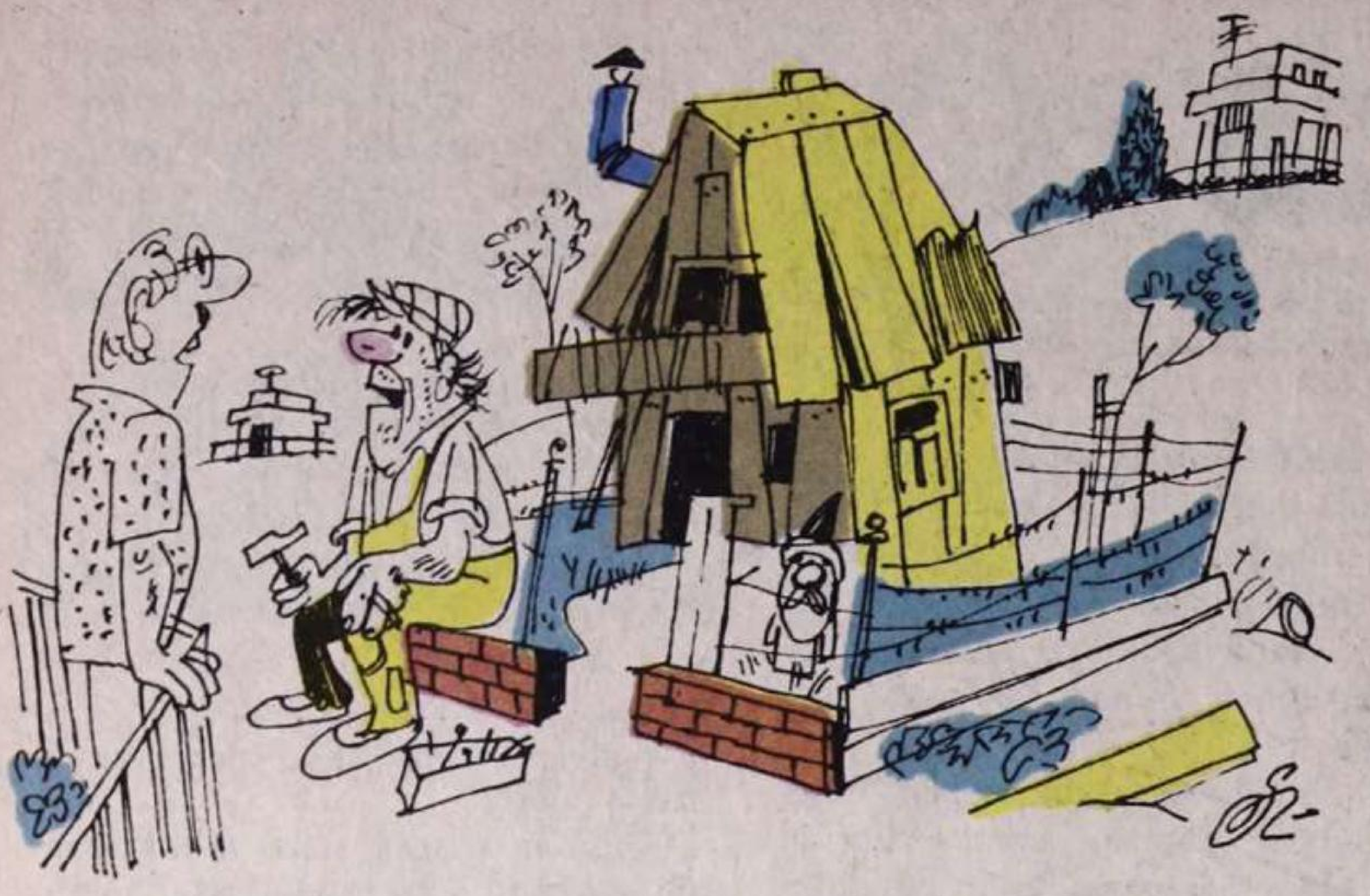

– Ő volt a legjobb tanulónk, igazi kockáztató típus!

– Bolgár importtal azért letörhették volna a rózsa árát!

– Elkészült, de csak augusztus 20-án adom át a családnak.

– Sajnos, mi csak a hasunkon tudunk spórolni: tészta, krumpli, szalonna…

TÖRÖKVILÁG MAGYARORSZÁGON

Végre egy kis öröm életünk egén: győzelmet ünnepel a magyar. Mindanynyian tudjuk: 300 éve annak, hogy a török kitakarodott Budáról. Vagyis kitakarították őket mások, megint helyettünk dolgozva, mint már annyiszor a történelemben. (Lásd: osztrák szállodaépítések.)

A 300 éves évfordulóra újra kezd eltörökösödni az ország. Tanácskozások, konferenciák, megemlékezések, koszorúzások, emléktábla- és szoboravatások, népgyűlések, futóversenyek, kirakodóvásárok, cikkek, rádió- és tévéműsorok, brigádvállalások áradata indult meg. A Műtyürke Kisszövetkezet brigádja felvette a Budát ostromló Lotharingiai Károly fővezér nevét, s vállalta, hogy 1986. szeptember 2-ig, a 300. évforduló napjáig 58 százalékkal emeli az ezüst félhold-fülbevalók gyártását. A Műhaj- és Paróka Gazdasági Társaság most alakuló vállalati tanácsa pedig a törökverő Miksa Emmánuel bajor választófejedelem nevét és arcmását hímeztette a vállalati vándorzászlóra. Az évforduló tiszteletére az őszi-téli szezonra a „janicsár varkocs" típusú parókát kívánják divatba hozni.

A balatoni palacsintasütők Tihanyban rendezik meg első Jenő-napjukat, Savoyai Jenő tiszteletére, emléket állítva ezzel a nagyszerű hadvezérnek, aki palacsintává verte a török sereget.

A fürjtojás-termelők egyesülete „Török áfium" elnevezéssel hajnövesztő-tojáslikőrt hoz forgalomba.

A „Kontyalávaló kopaszoknak" jelmondattal útjára indított alkoholos italt azoknak ajánlják, akik 14,1 százalékkal többet is hajlandók fizetni hajhagymáik érdekében.

Ki nem mondva, de valószínűleg a 300 éve lezajlott ostrom emlékére adják át a budavári siklót is a nagyközönségnek. Ha annak idején már lett volna sikló, sokkal könnyebb dolguk lehetett volna a várat ostromló császári, brandenburgi, sváb, frank, svéd, bajor, szász és magyar katonáknak. Csak a viteldíjat kellett volna kifizetniük. A birodalmi buszbérlet nem érvényes, kiskorú és nyugdíjas zsoldosoknak ötven százalékos kedvezmény.

Az évfordulót további események is köszöntik. A Törökvész út, a Törökugrató és egyéb törökös utcák lakói utcabált rendeznek, melyre török vendégmunkások meghívását tervezik. A törökméz-árusok a Városligetben állítják fel monumentális törökmézszobrukat, amely Iszmail basát ábrázolja. A basa a várostromkor megadta magát a túlerőnek. E tettéért választották őt a törökmézárusok védőszentjüknek: „A törökmézesek, ha kell, megadják magukat, de nem halnak meg!" – e mondatot írták ki a szobor talapzatára nemzeti színű halvából.

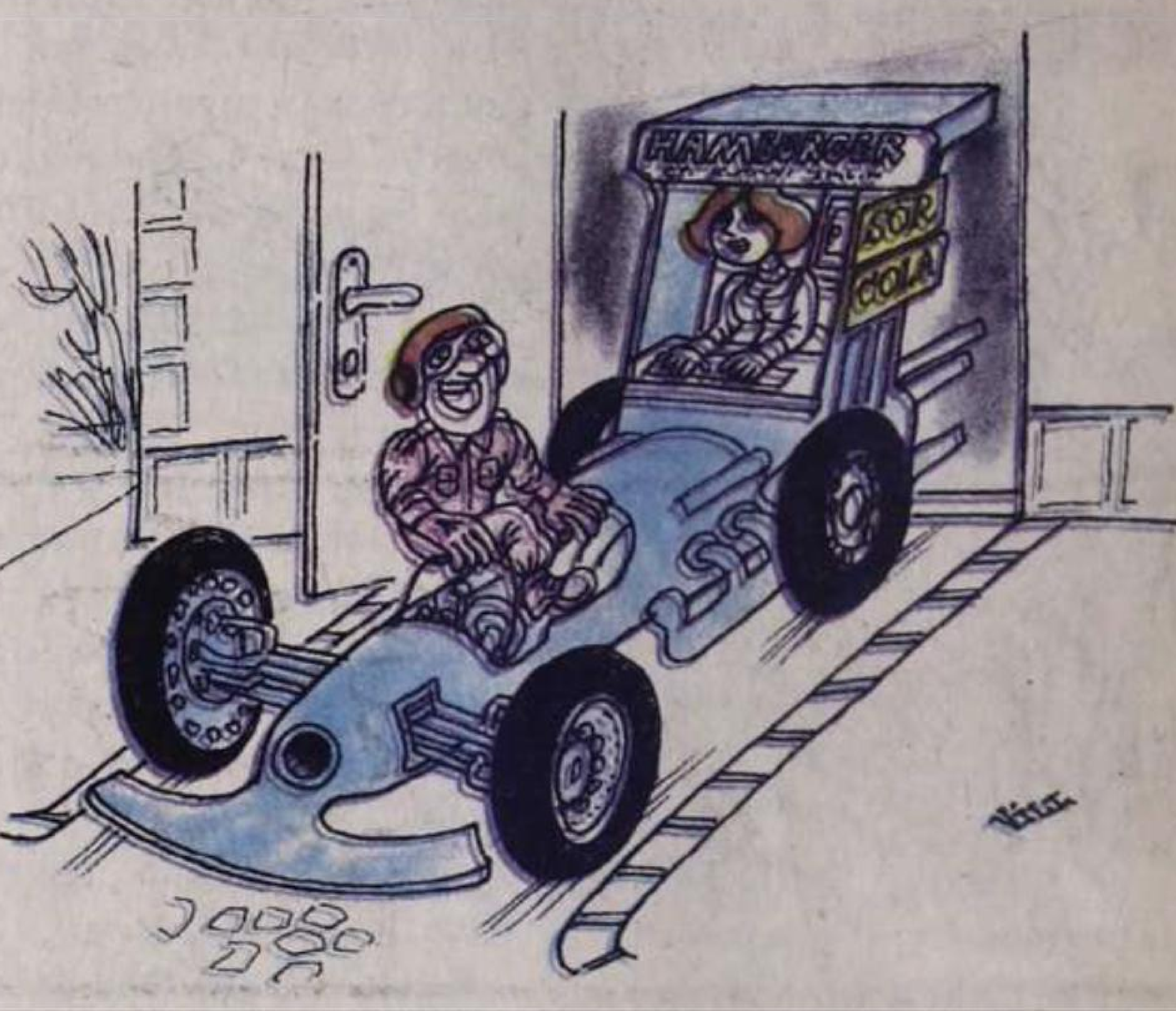
A Szegényréti-lakótelep Helytörténeti Gyűjteménye is török vonatkozású kiállítással rukkol ki „Mit érdemes hozni Törökből?" címmel. A tárlaton – az isztambuli bazárt tucatszor is megjárt idegenforgalmi-kiskereskedelmi szakemberek szakmai tanácsai alapján – főleg az alábbi holmik láthatók: török irhabunda a XX. század nyolcvanas éveiből, kecskebőr zakó, bőráruk, aranyékszerek és egyéb hamisítványok. A gazdag tárlatot dokumentációk is színesítik: úgymint vámáru-nyilatkozatok, rendőrségi jegyzőkönyvek, bírósági ítéletek, bizományi-számlamásolatok, bevont útlevelek.

Egyes érzékenyebb lelkű magyar állampolgárokat, akik már kezdenek összeroppanni az évfordulós teher alatt, vigasztalja az utcai költő strófája, aki egy házfalra írta fel aktuális rigmusát:

„Ne búsulj, kenyeres,
Nem tart ez örökké,
150 év alatt,
Sem lettünk törökké – ezt
az egy évfordulós esztendőt is átvészeljük valahogy!"

Majláth László

KÉSZÜLŐDÉS MOGYORÓDRA

– Remélem, drágám, megelőzzük a konkurenciát.

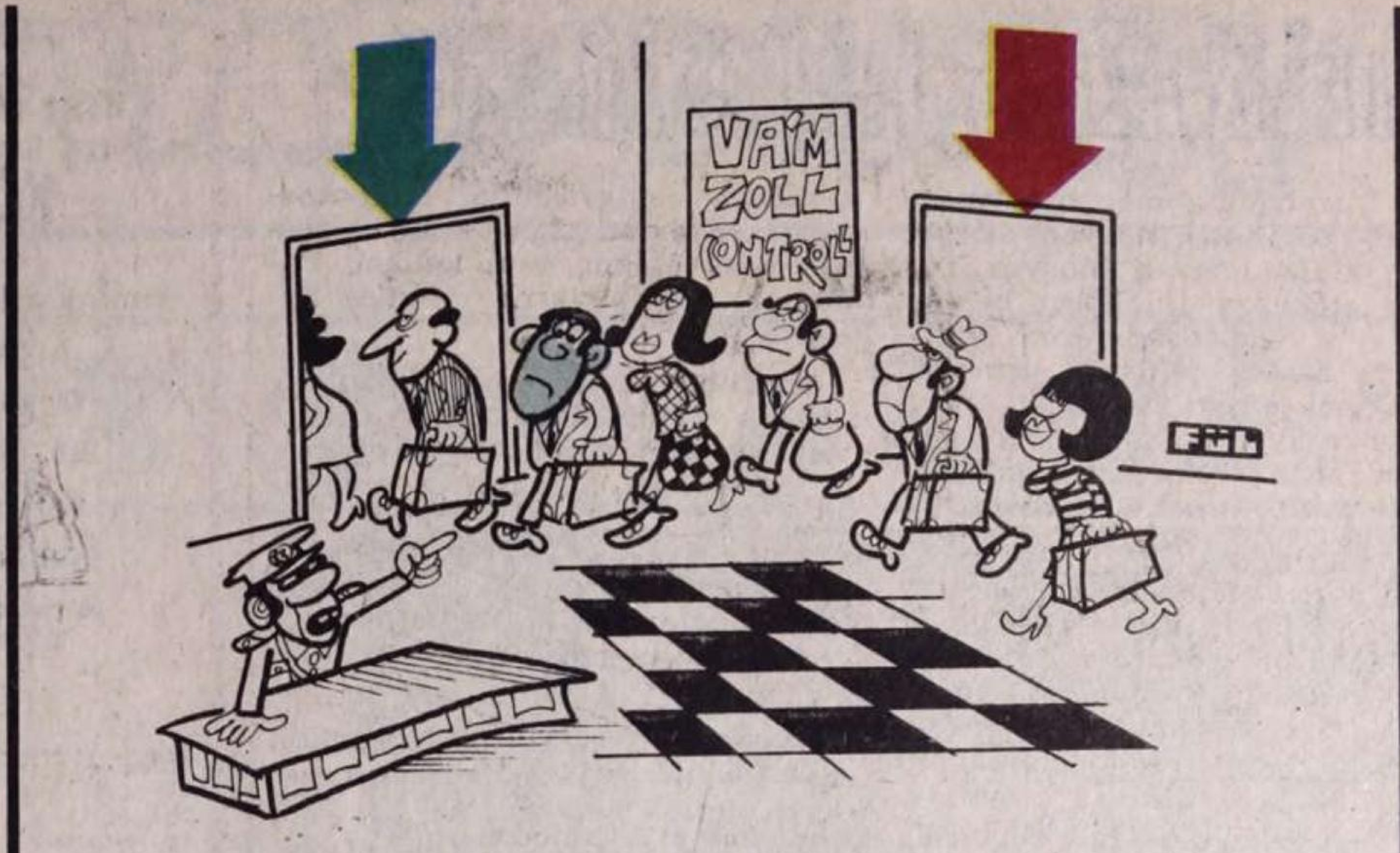
– Miért határozta el ilyen hirtelen, hogy egyik városból átköltözik a másikba?

– Az orvos azt javasolta, változtassak szmogot.

LEBEGÉS

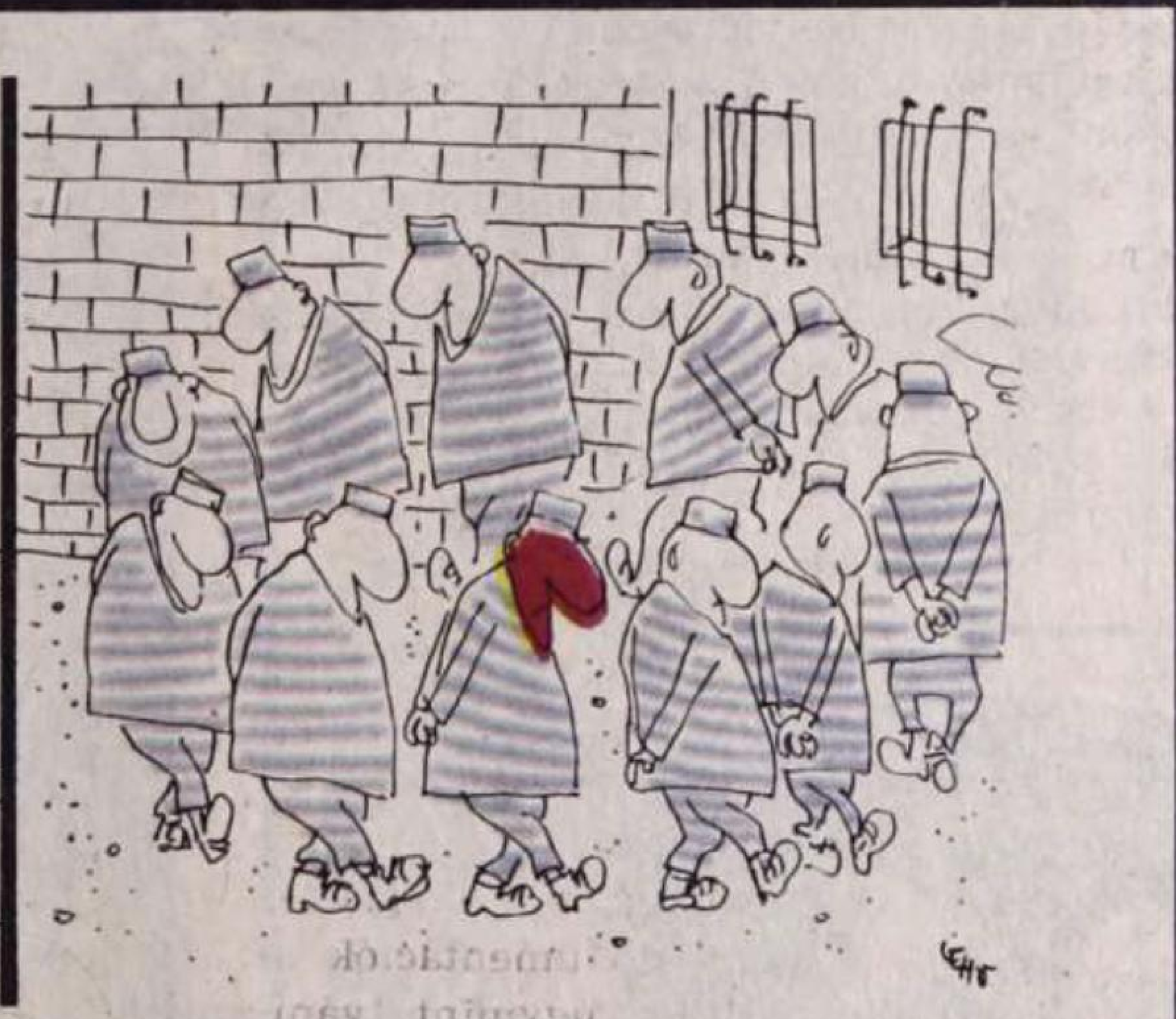

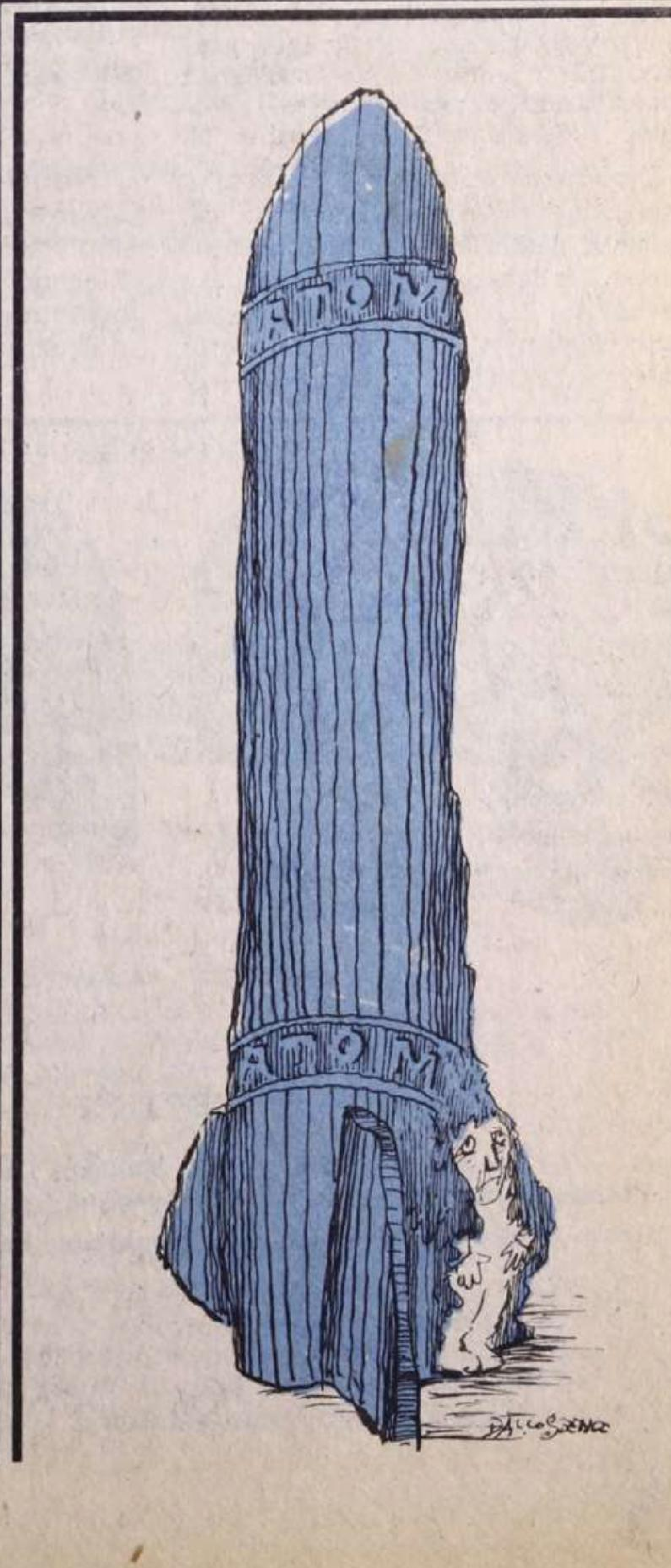
STRESSZ

HEGEDÜS, FÜLÖP, BRENNER, LEHOCZKI, BALÁZS-PIRI, DALLOS

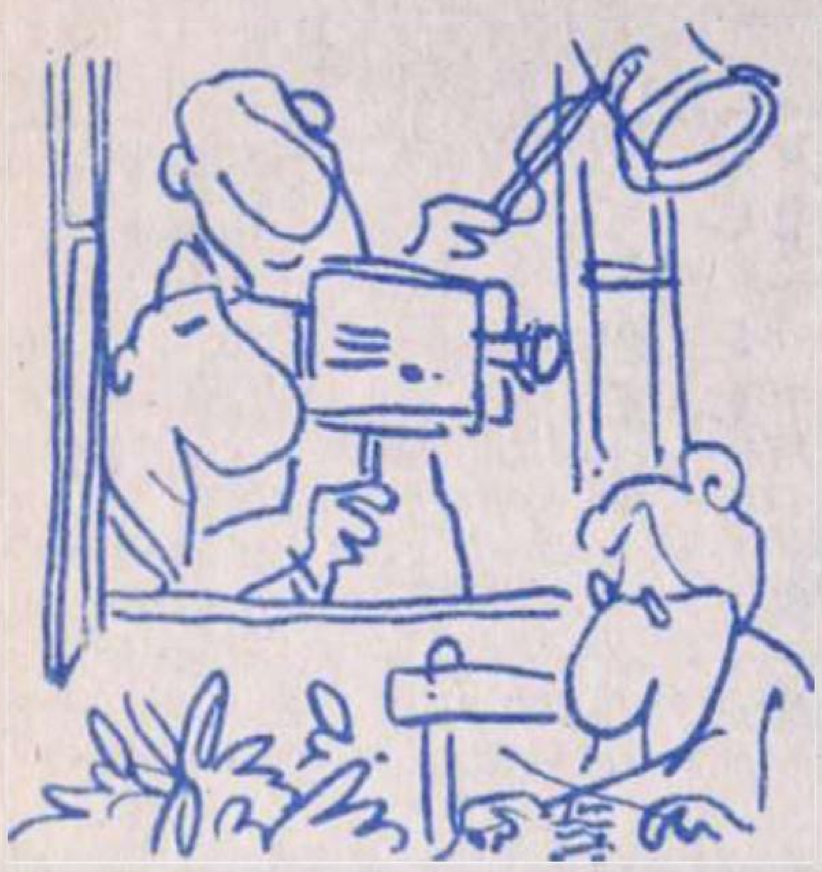

TELEVÍZIÓS HELYSZÍNEK

Azt hiszem, ma már minden 5. életévét betöltött magyar állampolgár tudja, hogy a Magyar Televízió székháza Budapest belvárosában, a Szabadság téren található. E fontos földrajzi ismeret birtokában jöttem rá, hogy tévéseinknél milyen sajátos módon érvényesül a takarékosság, legalábbis, ami a helyszínek megválasztását illeti.

Tavaly gyermeknapkor például önfeledten játszadozó kisdedeket láthattam, a riport a Szabadság téri játszótér egyik homokozójában készült. Később, az öregek hete alkalmából békésen kötögető anyókákat mutattak, akik a Szabadság téri padokon üldögéltek. Egy közlekedési riportban a szabálytalanul várakozókat bírálták, illusztrációként a Szabadság tér egyik mellékutcájából mutattak képeket.

A pedagógusnapon a Szabadság térhez közeli iskolából rohantak a diákok szeretett tanáraik és a kamerák felé. Ezek után már rájöttem, hogy annak idején miért épült az Országház egy kőhajításnyira a Szabadság tértől: igen gazdaságtalan lenne, ha az Országház mondjuk a káposztásmegyeri lakótelep szomszédságában terülne el.

Takarékos korunkban én igazán megértem tévés kollégáimat, mi több, a gazdaságosság további javítása érdekében tennék néhány javaslatot. A téren vagy száz négyszögölnyit be kellene vetni gabonafélékkel, az autóparkoló egy részében pedig istállót építhetnének, így a mezőgazdasági riportok készítésekor nem kellene Bábolnára, Nádudvarra, de még Sasadra sem utazni.

További takarékosságot szolgálna, ha a Dunából néhány hektó vizet a Szabadság tér környékére terelnének, ugyanis a székház ablakaiból kiválóan lehetne készíteni nyáron a vízibalesetek megelőzését szolgáló riportokat, télen pedig az épp aktuális műkorcsolyaversenyeket.

Ha már a sportnál tartunk: elképzelésem szerint a Népstadion egy darabkáját érdemei elismerése mellett áthelyezhetnék a Szabadság térre, így a labdarúgómérkőzések közvetítésekor sem kellene a népes stáboknak hurcolkodniuk.

Ha valaki azt hiszi, hogy a külpolitikai adások helyszínéül már igazán nem lehet választani a Szabadság teret és szűk környékét, az téved. Gyakran adnak hírt például a nyugati országokban lezajló munkanélküli-tüntetésekről. Nos, nekem úgy tetszik, hogy a belvárosi utcákban is sok munkanélküli cselleng munkaidőben, így csupán egy-egy olasz, angol, francia és német (persze nyugatnémet) nyelvű táblát kellene a nyakukba akasztani a kellékeseknek. A háttérből persze valahogy ki kellene iktatni a Trabant márkájú gépkocsikat, mert ilyenekhez még a legfejlettebb tőkés országok lakosai sem juthatnak.

Végezetül a TV székházában is tudok néhány kiváló forgatási helyszínt. A káderpolitikáról szóló műsorok számára ideálisnak mutatkozik a páternoszter, a gazdaságpolitikaiakhoz a tévé büféje, a vagyonvédelmi jellegűekhez pedig a portásfülke.

Nem lenne gond akkor sem, ha olyan riport készülne, amely bolygónk túlnépesedésével foglalkozik. Elegendő volna illusztrációként bemutatni televíziós kollégáink dolgozószobáit.

Vezda János

A KISZ Ifjúsági Környezetvédelmi Tanácsa

KÖRNYEZETVÉDELMI GÖRBE TÜKÖR

című karikatúrapályázatának díjazottjai:

I. díj: Szórády István Ödön (Szeged)
II. díj: Nagy Barta István (Ózd)
III. díj: Weisz Béla (Kecskemét)
OKTH-különdíj: Csehi János (Budapest)
Montázs kategória: I. díj: Bándi András (Budapest)
A zsűri a fentieken kívül még kilenc különdíjat adott ki.

I. DÍJ

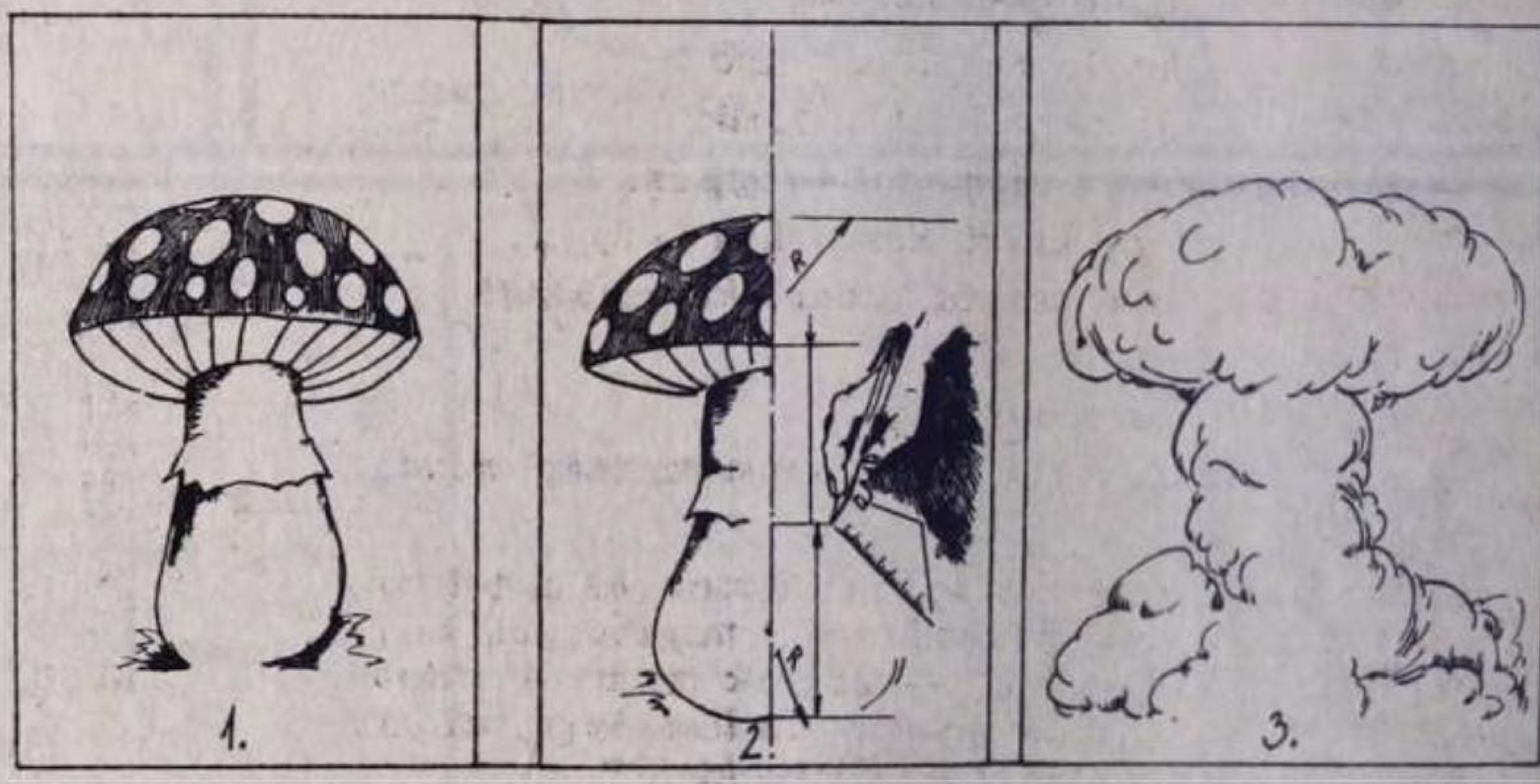

KŐSIVATAG

III. DÍJ

II. DÍJ

SZERELEM RÉGEN ÉS MA

– Biztos, hogy szeretsz?

– Biztos, hogy szeded a tablettát?

TRIBÜN

Bajban vannak a Dodgers szurkolói. Most már a hivatalos műsorfüzetből sem meríthetnek biztos információt. A csapat ugyanis két új játékost igazolt Dominikából.

Az egyiket úgy hívják: Esteban Felipe.

A másik neve: Philipe Esteban.

***

Charlie Simmer, a Boston Bruins jégkorongozója szemsérülést szenvedett. Elment az orvoshoz és jókedvűen tért vissza a csapathoz.

— Jó tippet adott a doki — mondta. — Hogyha két korongot látok, mindig a bal oldalihoz nyúljak.

***

William Perry, a Chicago Bears másfél mázsás csillaga fájdalmas húzódást szenvedett. A csapat gyúrója akupunktúrát javasolt.

— Szó sem lehet róla — tiltakozott a nagyméretű ember. — Amekkora én vagyok, az orvosnak szigonyokat kéne használnia...

***

Chuck Nevitt, a Detroit Pistons 218 centis kosárlabdázója családi dolgokról mesélt.

— Anyám 185 centi, apám 208. A nővérem 192, az egyik bátyám 209, a másik 210. Annyi bizonyos, hogy nem vagyok lelencgyerek.

***

Dextor Clinkscale-t, a Dallas Cowboys védőjátékosát megkérdezték: álmodta-e valaha is, hogy ötvenpontos vereséggel kezdik a szezont?

— Nem — mondta a sportember. — Én lányokról szoktam álmodni.

(p. p.)

AZ OLVASÓ OLDALA

BOLHAPIAC

KERESNEK: George Sand: Rudolstadt grófnő c. könyvét;; — Akusztikus gitárhoz szűkítőt; — Rejtő Jenő képregényeit; — A Delfin sorozat köteteit: — Nemere István könyveit.

KÍNÁLNAK: Lehel K 125 literes jól működő hűtőszekrényt; — A krimiirodalom klasszikusaitól 50 kötetet; — A „Kutya" c. újság 1968., 1973. és 1974. hiánytalan évfolyamait; — 1985—86-os Bundesliga Évkönyvet; — Neckermann 1984—85-ös és Kastner 1985—86-os katalógusokat; — Női nadrágokat, blúzokat, ruhákat, leány- és fiúholmit 6—14 éves korig; — 1912-es, teljesen felújított, üzemképes Underwood asztali írógépet; — Fekete-fehér nagyképernyős Orion tévét; — Állványos, villanymotoros Singer varrógépet.

CSERÉLNEK: Hullámos papagájt, kalitkával, ragasztott üveg akváriumra; — Fiatal hörcsögöt teljes felszereléssel és egy új, kerek járókát diavetítőre, filmekkel vagy gyermektriciklire, esetleg gyermekjátékokra (pl. legóra); — Összecsukható gyermekkocsit Kockás képregényújságokra (1—12. számig) vagy kaktuszokra; — Csokoládé-, cukorka-, konzerv- és narancspapír, szalvéta, képeslap és kártyanaptár gyűjteményt egy falvédőkészítéshez elegendő barna és nyers színű fonalra; — Füles, Ludas, Magyar Ifjúság, Univerzum, Élet és Tudomány c. lapokat Olcsó könyvtár (sárga), Ifjúsági könyvtár, Érdekes könyvek, Tarka könyvek sorozat köteteire.

Az ajánlatokat, kívánságokat továbbra is levélben kérjük, pontos címmel, ha van telefonszámmal. A közhírré tétetett holmik után munkanapokon 9 és 12 óra között a 335-718-as telefonszámon, a 4-es melléken lehet érdeklődni.

KÉT KILÓ

A minap lementem a háztartási boltba, hogy két kiló budaiföldet vásároljak. Magabiztosan léptem az üzletbe, ahol a kedves, mosolygós eladónő rögtön megkérdezte, mivel szolgálhat.

— Két kiló budaiföldet kérek.

Arcán még mindig mosollyal közölte:

— Csak ötkilós kiszerelést tartunk.

— Bontsuk meg a csomagot — így én.

— A központ így küldi, nem lehet — így ő.

— Más még nem kért öt kilónál kevesebbet?

— De.

— És mit tett a vevő?

— Megvette az öt kilót — mondta még mindig mosolyogva.

Én azonban keserű szájízzel léptem ki a boltból, tele kérdésekkel. Megengedhetjük magunknak, hogy a fölösleges budaiföldet — és sok mást — kidobjuk? Lehet, hogy csak én nem tudom, hogy milyen célra használható még meszelésen kívül?

Tehetetlen vagyok. Ha azonban valakinek van két kiló felesleges, szívesen társulnék vele, még úgy is, ha neki is csak két kiló kell. Mégsem hármat dobunk ki.

„Akik gipsszel is pórul jártak — előnyben" jeligére:

Varga Katalin
Hajdúszoboszló

TÜCSÖK és BOGÁR

A hölgyek izmosak, de Mr.-nek nevezni őket azért túlzás!

(A Daily News-ból ollózta a lap főszerkesztője, Kocsis Tamás)

---

te lábáról a meszes vizet. Nagyreményű középtávfutó volt. Napi tíz-, tizenötezer kilométeren keresztül hajszolta az álmait: sportsikereket, kalórlapénzt, jól fizető állást szak-

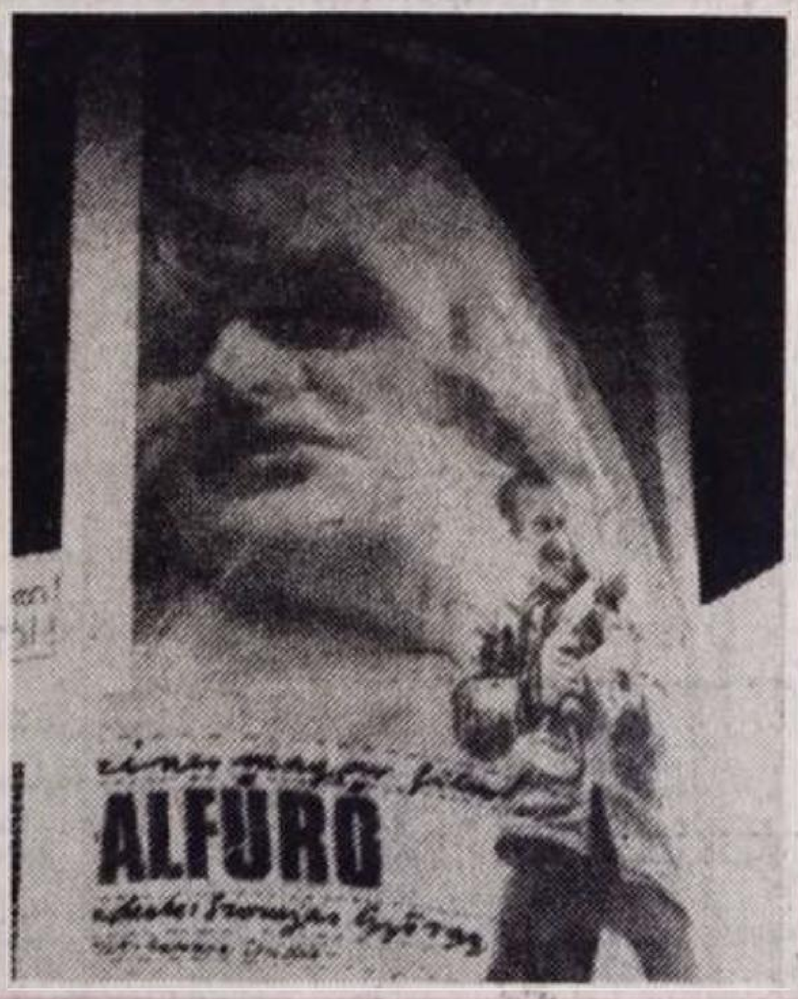
Középtávfutótól ennyi is szép!

(A Nők Lapjában lelte Lukács Tibor, turai olvasónk)

A Fejér megyei Moziüzemi Vállalat a gyári lakótelep presszójában hetenként egyszer, hétfőn és pénteken, hat órai kezdettel tart mozielőadást, mivel a kultúr-

Később majd hetenként kétszer is lesz előadás: kedden, csütörtökön és szombaton.

(Egy üzemi lapban bukkant rá Kovács Imre, perkátai olvasónk)

Ez a jó cím!

(Győri Lajos, budapesti olvasónk fotója)

---

rendfokozat, az első világháborús Sigmund Laudis kitüntetés — Kabos Endret buntető munkásszázadba

Érdekes baki. Signum Laudist érdemelne.

(Az Új Tükörben lelte dr. Réti Lászlóné)

Mellékhatásként fejfájás, szédülés, gyomorbélpanaszok, étvágytalanság, hányinger, hányás, hasmenés, bőrkiütés, aluszékonyság, fülzúgás, hallási és látási zavarok előfordulhatnak, valamint zavartság, hallucinatio, depressiós állapotok, vagy más psychés zavarok.
Az említett mellékhatások bármelyikének észleléséről a kezelő orvost értesíteni kell.

Egészségesebb, ha beteg maradok?

(Beküldte Móró Péter)

TORTÁT A VIRÁGBOLTBÓL

Ismerősöm története hallatán az a sokszor antireklámként emlegetett szlogen jutott az eszembe, hogy „Cipőt a cipőboltból!" Hogy miért?

Családi ünnep lévén, ismerősöm tortát akart rendelni egy csütörtöki napon péntek este 7-re, házhoz szállítással. Elment a jónevű Gerbaud cukrászdába. A tortával nem volt gond, de szállítást csak délután 4-ig vállalnak. Így a tortát sem kérte. Ezután az ugyancsak patinás Hauernál próbálkozott, nagyon kedvesen fogadták, de a szállítással ott is úgy járt, mint az előző helyen. Nincs ember — mondták.

Ekkor jónak tetsző ötlete támadt: Boy — a lakosság szolgálatában. Telefon, mondja miről van szó, pénteken este 7-re szeretne tortát küldeni. Már diktálná a címet, mire a Boy: csak délután 4-ig vállalunk! Katt.

Mit lehet tenni, magad uram, ha szolgáltatód nincsen, viszi ő maga.

Ám a torta mellé virág is dukál. József krt. 16. Rozmaring-bolt. Itt az űzött tortarendelő szeme egy kis táblára tévedt: „Házhoz szállítást vállalunk!" Bár kissé félve, de megkérdezte: este 7-re is? Természetesen — volt a válasz. Erre ismerősöm elmesélte kalandját a tortával. A csokrok értő kötője pedig így szólt:

— Hozza át a tortát, és mi a virággal együtt elvisszük.

Tortát a virágboltból! Így már nem is olyan bugyuta az a reklám. Abban legalább van logika.

(fogarasi)

NEM MEGY

című rejtvényünk megfejtése:

— Sajnos, az lehetetlen, mert képtelen vagyok naponta harminc almát megenni.

200—200 forintot nyert:

Tóth József, Nagykőrös, III. Zalán u. 27., 2750.

Mátyus Andrásné, Felsőzsolca, Kossuth u. 12., 3561.

Takács Istvánné, Budapest, Mezőhegyes u. 1/B., 1153.

A nyereményeket postán küldjük el.

FEHÉRVÁRRA KERÜLT A HI-FI TORONY

Az **Extra Ludas** 75 ezer forintos rejtvénypályázatának fődíját, egy Videoton gyártmájú HI-FI tornyot, Bercsényi Lászlóné, 8000 Székesfehérvár, Mikes Kelemen utca 4. szám alatti olvasónk nyerte.

Lemezjátszót nyert: Csokai Imréné, 5300 Karcag, Győrffy u. 30.

Fúrógépet nyert: Szirbik Ildikó, 1204 Budapest, Bártfa u. 16.

Táskarádiót nyert: Sárdik Istvánné, 2882 Kérékteleki, Fő u. 92.

Magnetofont nyert: Kustár Ágnes, 4325 Kisléta, Debreceni út 10.

Porszívógépet nyert: Milcsik Attila, 5000 Szolnok, Bozsó Károly u. 16.

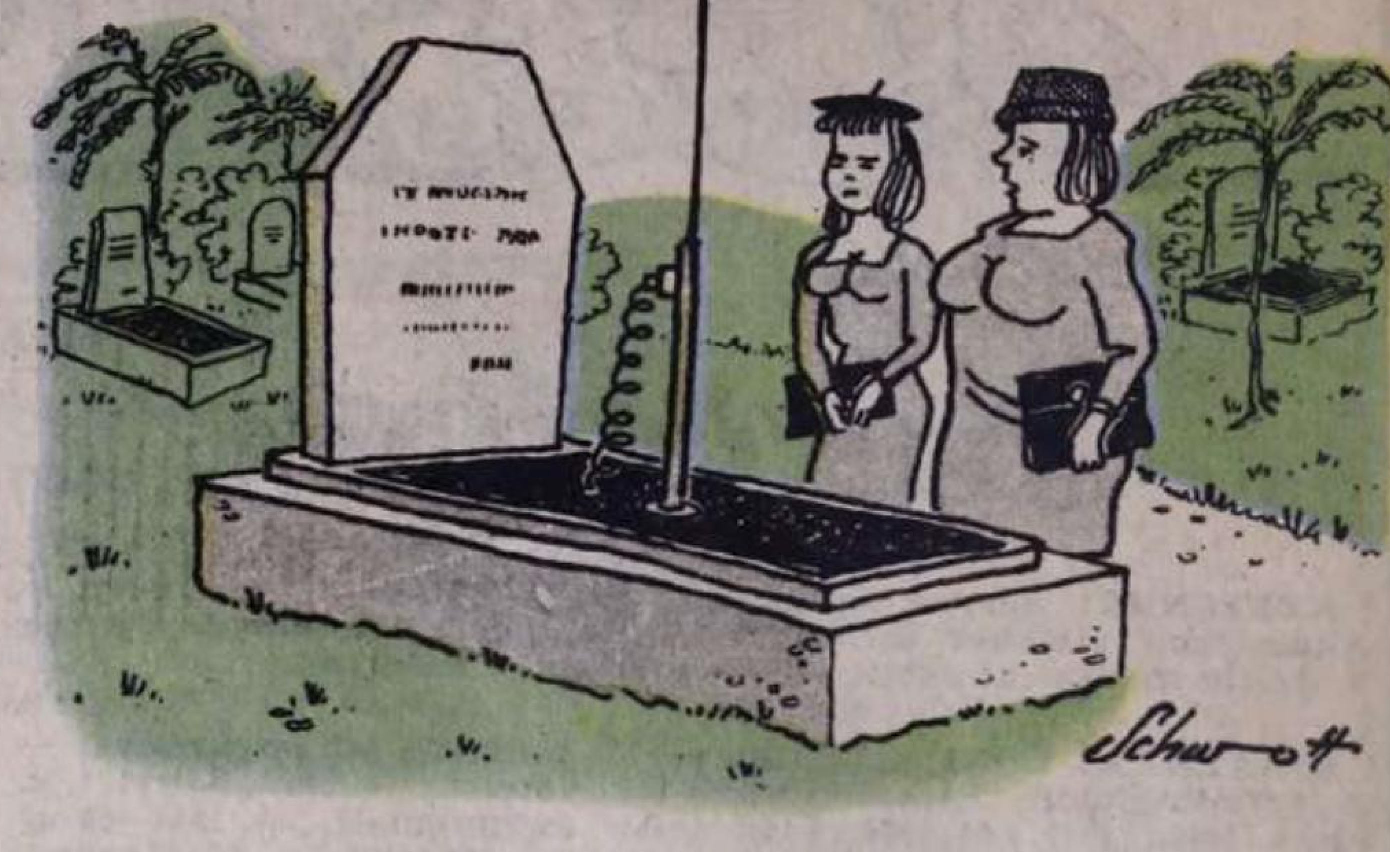
Turmixgépet nyert: Hochrajter Ferencné, 5600 Békéscsaba, Tanácsköztársaság u. 50/c.

Villanyborotvát nyert: Koleszár István, 3742 Rudolftelep, Szabadság út 11/2.

Ezer forintos vásárlási utalványt nyertek: Kovács Dezsőné, 3000 Hatvan, Horváth M. u. 6.; Turi Imréné, 5000 Szolnok, Vasvári Pál u. 8.; Trekovanicz Attila, 1147 Budapest, Telepes u. 23.; Szele István, 8229 Csopak, Paloznaki u. 15.

500 forintos vásárlási utalványt nyertek: Daróczi Zoltán, 1143 Budapest, Népstadion köz 2.; Potyondi Pál, 2378 Pusztavacs, Béke tér 3.; Vas Gyula, 4032 Debrecen, Böszörményi utca 95.; dr. Nagy Dénes, 8237 Tihany, Fürdő telep 41.; Fegecs Tünde, 3357 Nagyút, Árpád út 3.; Krizsán Györgyné, 1143 Budapest, Gizella u. 49., Szabó Éva, 6000 Kecskemét, Csáky u. 11/a.; Harkányi Zoltán, 1031 Budapest, Vízimolnár u. 6.; Ropiczky Nándor, 3524 Miskolc, Klapka György u. 19.; Erdős Tamás, 1083. Budapest, Práter u. 52.; Józsa Ferencné, 1052 Budapest, Bécsi u. 3.; Gyarmati Jánosné, 2660 Balassagyarmat, Pozsonyi u. 16.; Héja Julianna, 5071 Besenyszög, Kossuth u. 83.; Gyarmathy Zsolt, 5700 Gyula, Árpád u. 9.; Kovács Imre, 5309 Berekfürdő, Kossuth Lajos u. 22.

A nyereményeket postán küldjük el. Gratulálunk.

– Legalább itt nyugodtan nézheti!

EXTRA MEGFEJTÉSEK — EXTRA JUTALMAK

Fogós feladat elé állította a rébuszkedvelőket az Extra Ludas: tíz keresztrejtvényt kellett megfejteni, mindegyikből egy megjelölt betűt kivenni, s ezekből összerakni egy tízbetűs szót.

59718 olvasó küldte be a kivágott rejtvényszelvényt, közülük 57429-en találták el, hogy a keresett szó:

BŐSÉGSZARU

Igen kellemes szórakozást szereztek annak a 2289 levelezőlapnak a beküldői, akik ugyan nem találták ki a megadott szót, ám nagyon mulatságos megfejtéseket ötlöttek ki helyette.

Voltak, akik meglehetősen szabadon kezelték a feladványt, néhány eltalált betűből próbálták kikövetkeztetni a megfejtést, így születhetett meg a lírai AZÚRCSENGŐ, a sportos AMBRUS-SZÖG és a GÖRBEÚSZÁS, a SZKARABEUS és a SZOBABÚTOR. Ebben a kategóriában a legnagyobb tetszést az

ÉGŐ BUSZ SÁR
SUGÁR BÖZSI
BUGSZALESŐ

szavak aratták.

Külön kategóriába tartoznak azok, akik mind a tíz betűt megtalálták, s ebből alkottak nagy nyelvi leleményességgel különböző anagrammákat. Tetszetős megoldások születtek, például: SUBAZÖRGÉS, SZŐR ÉS GUBA, BÖGRÉS ASZU.

A megfejtések értékelői kiválasztották azt a három szót, amely szerintük dobogós helyezést érdemel. Bronzérmes Juhász Dénes miskolci olvasónk kitalációja, a

ZSARUBÖGÉS

Árvavölgyiné Paulik Ágnes békéscsabai megfejtő ezüstérmes szava:

BERÖSSZAGÚ

Aranyéremre méltatott megfejtés:

SÖRBÜS GÉZA

Beküldője: Osuszd László, Pesterzsébet.

Köszönettel azért, hogy megnevettettek bennünket, e három kedves megfejtőnek fél évig (július 1-től december 31-ig) ingyen küldjük majd a Ludas Matyit.

EROS KIVÁNCSISAG

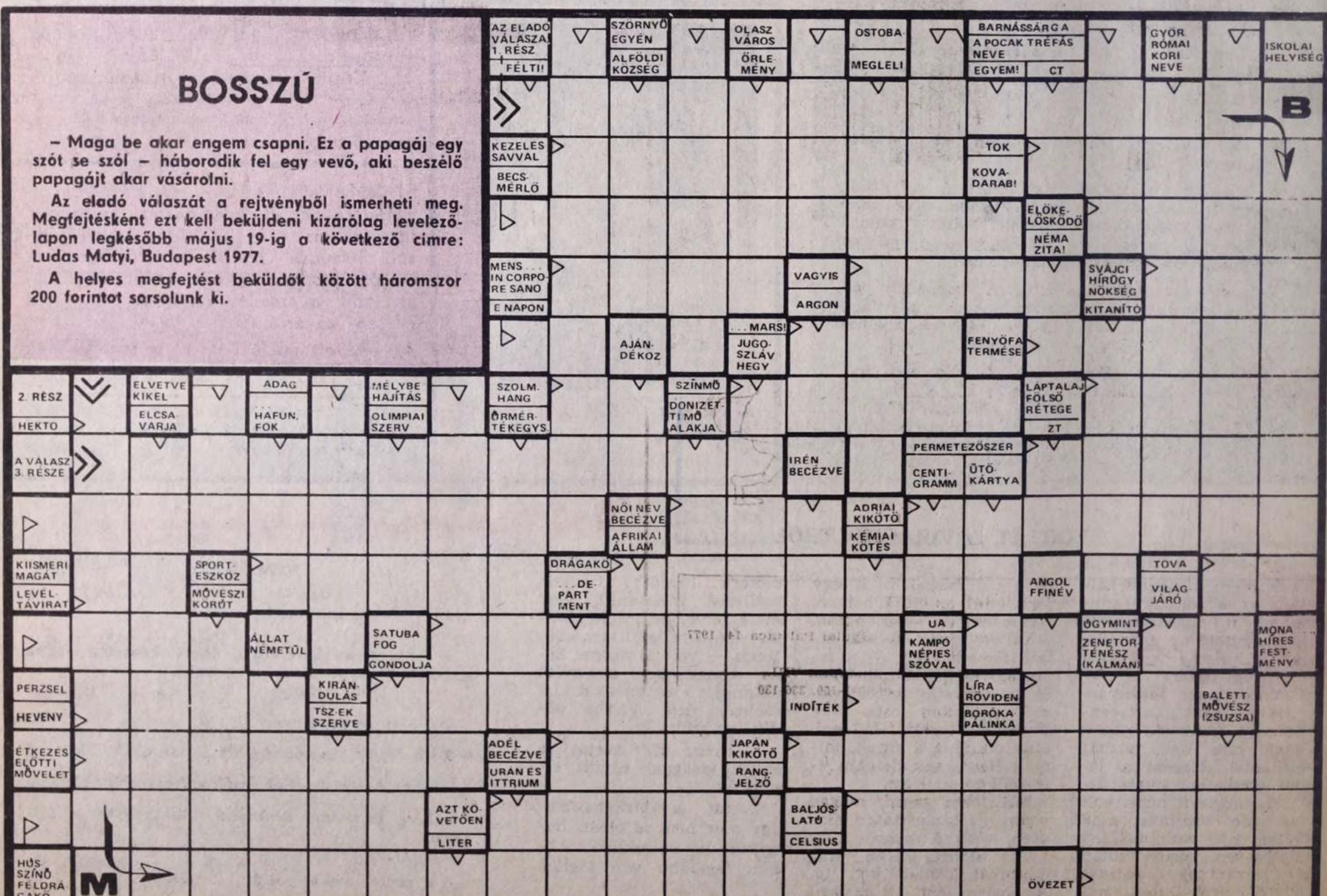

BOSSZÚ

– Maga be akar engem csapni. Ez a papagáj egy szót se szól – háborodik fel egy vevő, aki beszélő papagájt akar vásárolni.

Az eladó válaszát a rejtvényből ismerheti meg. Megfejtésként ezt kell beküldeni kizárólag levelezőlapon legkésőbb május 19-ig a következő címre: Ludas Matyi, Budapest 1977.

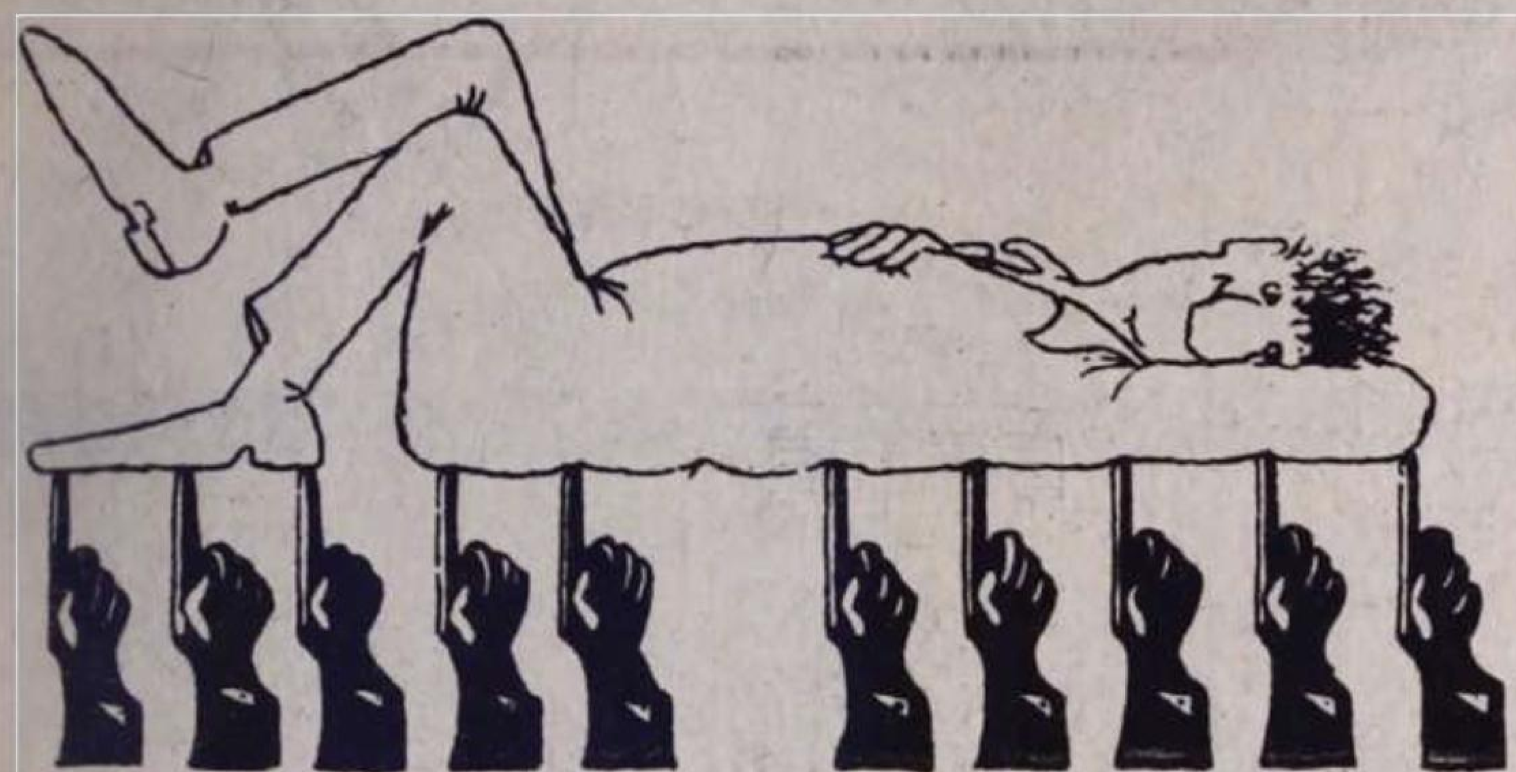
A helyes megfejtést beküldők között háromszor 200 forintot sorsolunk ki.

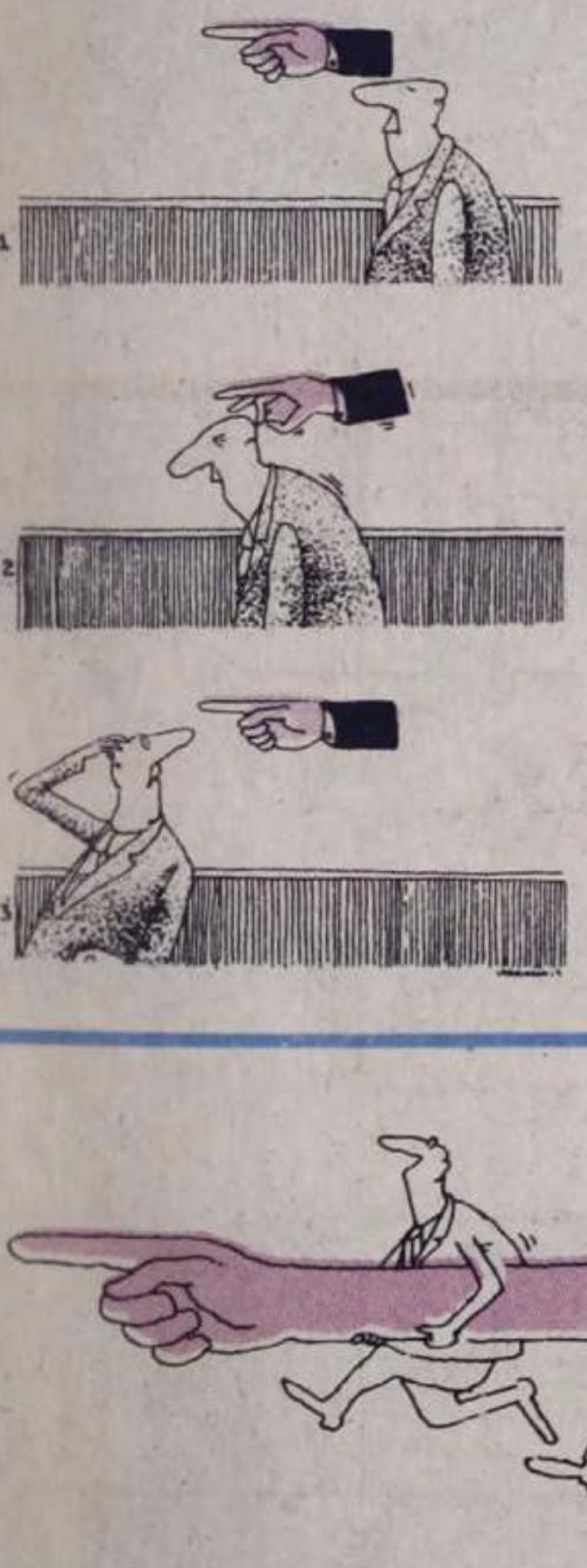

IMPORT HUMOR

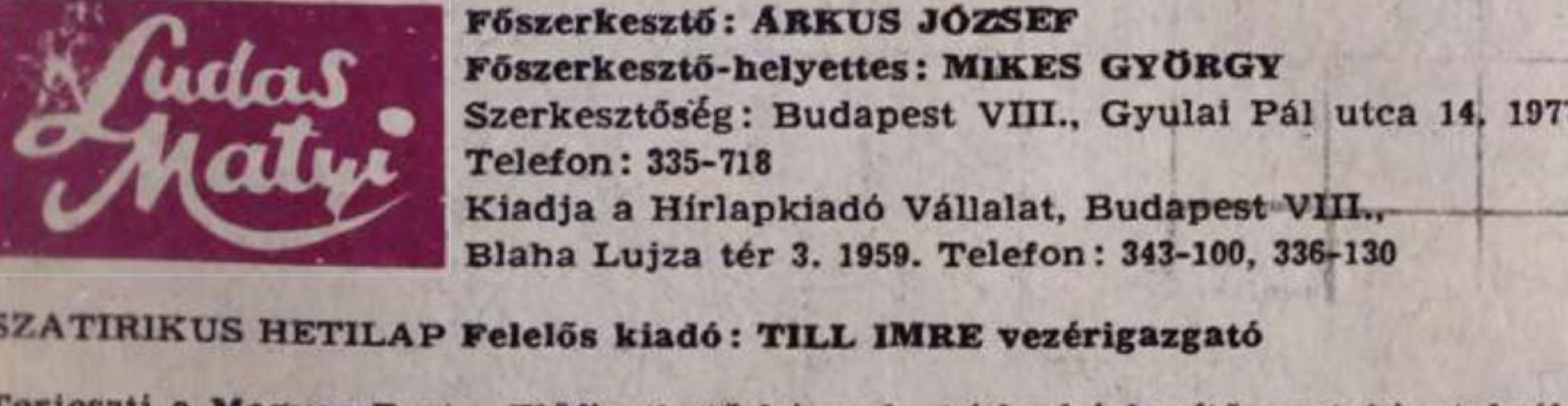
MUTATÓUJJ
Eckhard Staginnus (NDK) rajzai

Ludas Matyi

Főszerkesztő: ÁRKUS JÓZSEF
Főszerkesztő-helyettes: MIKES GYÖRGY
Szerkesztőség: Budapest VIII., Gyulai Pál utca 14. 1977
Telefon: 335-718
Kiadja a Hírlapkiadó Vállalat, Budapest VIII., Blaha Lujza tér 3. 1959. Telefon: 343-100, 336-130

SZATIRIKUS HETILAP Felelős kiadó: TILL IMRE vezérigazgató

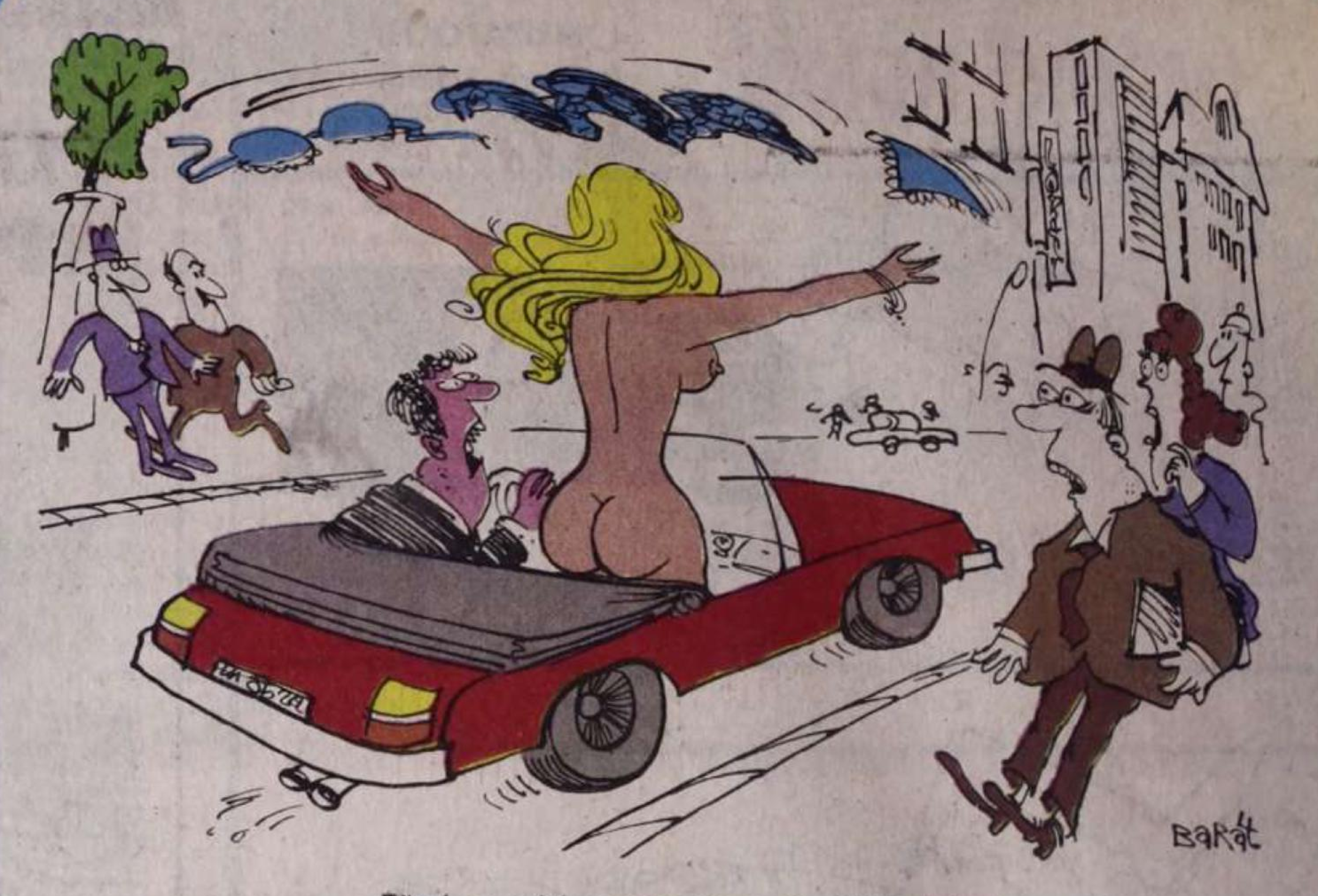
Terjeszti a Magyar Posta. Előfizethető bármely hírlapkézbesítő postahivatalnál, a Posta hírlapüzleteiben és a Hírlap-előfizetési és Lapellátási Irodánál (HELIR) Budapest V., József nádor tér 1. 1900, közvetlenül vagy postautalványon, valamint átutalással a HELIR 215—96 162 pénzforgalmi jelzőszámra. Előfizetési díj egy hónapra 16,— Ft, negyedévre 48,— Ft, egy évre 192,— Ft.

Készült a Zrínyi Nyomdában, rotációs ofszeteljárással
86.2308/20-20

Felelős vezető: VÁGÓ SÁNDORNÉ vezérigazgató
ISSN 0134—0610

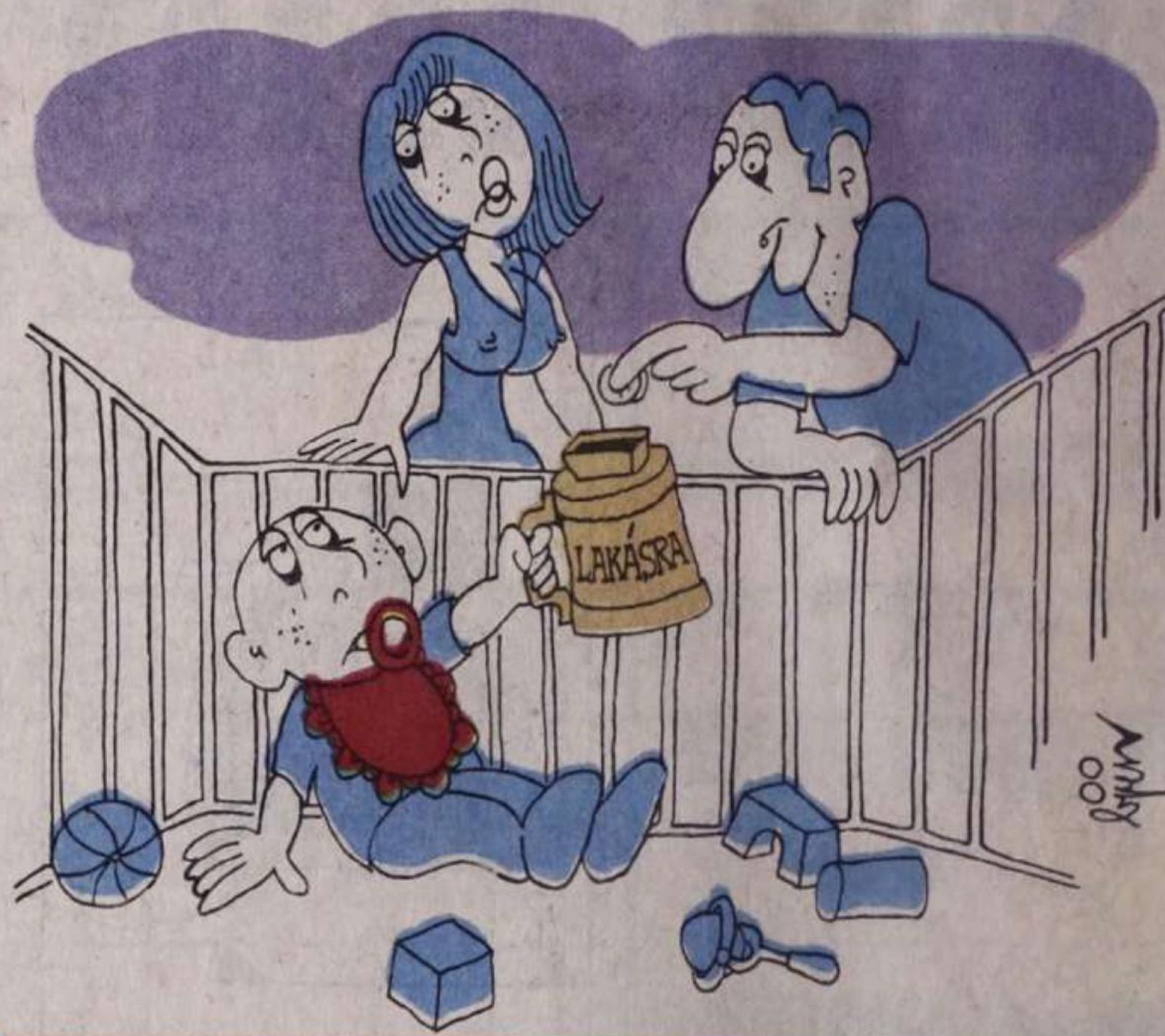
– Engem a pénz nem érdekel. Nekem hivatástudatom van...

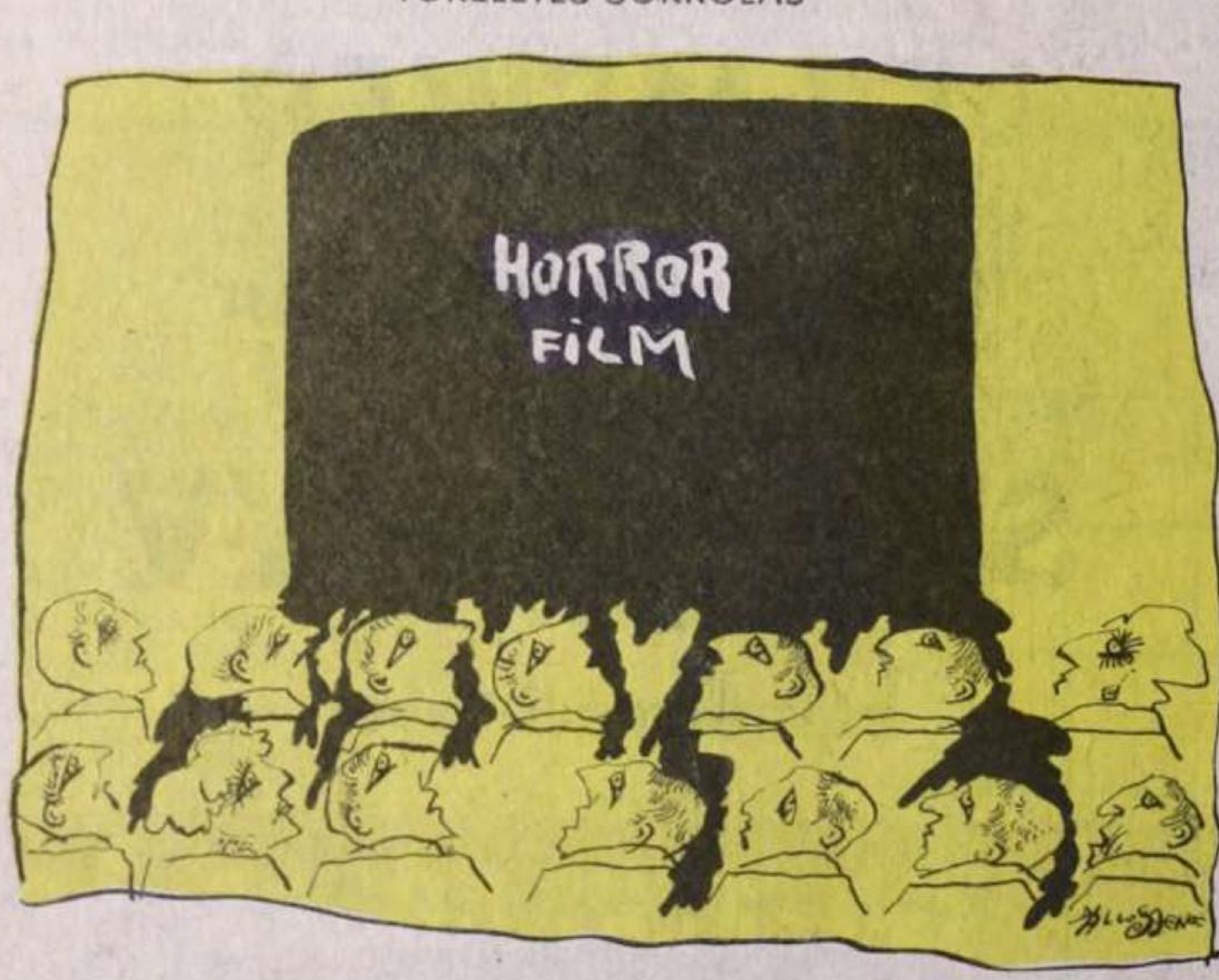
– Türelem, szivi, messze van még Délegyháza!

Ludas Matyi

ÉLETPROGRAM

TÖKÉLETES SOKKOLÁS

NEMZETKÖZI MECCS

MAI ÁTKOZÓDÁS

– Csak egyetlen nő érdeklődjön utánad, és az is a Gróf Aranka százados legyen!